

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 7 жовтня 2026 р. № 1233

Київ

Про утворення Міжвідомчого координаційного штабу з питань забезпечення постачання нафтопродуктів

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Утворити Міжвідомчий координаційний штаб з питань забезпечення постачання нафтопродуктів у складі згідно з додатком.
2. Затвердити Положення про Міжвідомчий координаційний штаб з питань забезпечення постачання нафтопродуктів, що додається.

Прем'єр-міністр України

С. КОРЕЦЬКИЙ

Інд. 37

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 7 жовтня 2026 р. № 1233

СКЛАД
Міжвідомчого координаційного штабу
з питань забезпечення постачання нафтопродуктів

Перший віце-прем'єр-міністр України — Міністр енергетики,
співголова Міжвідомчого координаційного штабу

Міністр економіки та довкілля, співголова Міжвідомчого
координаційного штабу

Заступник Міністра енергетики, заступник співголови Міжвідомчого
координаційного штабу

Заступник Міністра економіки та довкілля, заступник співголови
Міжвідомчого координаційного штабу

Представник Міністерства енергетики, секретар Міжвідомчого
координаційного штабу

Міністр з відновлення, інфраструктури та транспорту

Міністр оборони

Міністр фінансів

Міністр внутрішніх справ

Голова Національної поліції

Голова Державної прикордонної служби

Голова Державної митної служби

Голова Державної податкової служби

Голова Комітету Верховної Ради України з питань енергетики та
житлово-комунальних послуг (за згодою)

Народні депутати України (за згодою)

Представник Апарату Ради національної безпеки і оборони України
(за згодою)

Представник СБУ (за згодою)

Голова правління АТ “Укрнафта” (за згодою)

Генеральний директор АТ “Укртранснафта” (за згодою)

Голова правління АТ “Укрзалізниця” (за згодою)

Представник мережі АЗК “ОККО” (за згодою)

Представник мережі АЗС “WOG” (за згодою)

Представник мережі АЗС “UPG” (за згодою)

Представник мережі АЗС “БРСМ-Нафта” (за згодою)

Представник мережі АЗС “AMIC Energy” (за згодою)

Представник мережі АЗС “KLO” (за згодою)

Представник мережі АЗС “SOCAR” (за згодою)

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 7 жовтня 2026 р. № 1233

ПОЛОЖЕННЯ
про Міжвідомчий координаційний штаб
з питань забезпечення постачання нафтопродуктів

1. Міжвідомчий координаційний штаб з питань забезпечення постачання нафтопродуктів (далі — Координаційний штаб) є тимчасовим консультативно-дорадчим органом Кабінету Міністрів України, утвореним з метою забезпечення узгоджених дій центральних органів виконавчої влади, установ, організацій та учасників ринку нафтопродуктів.

2. Координаційний штаб у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, актами Президента України, постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції і законів України, актами Кабінету Міністрів України та цим Положенням.

3. Основними завданнями Координаційного штабу є:

1) сприяння координації дій органів виконавчої влади у сфері функціонування внутрішнього ринку нафтопродуктів;

2) визначення механізму, шляхів та способів вирішення проблемних питань, що виникають у процесі функціонування внутрішнього ринку нафтопродуктів;

3) підготовка пропозицій щодо узгодження дій органів виконавчої влади з питань безпечного та стабільного функціонування ринку нафтопродуктів.

4. Координаційний штаб відповідно до покладених на нього завдань:

1) проводить аналіз поточного стану обігу та запасів нафтопродуктів з метою оперативного реагування та прийняття урядових рішень;

2) опрацьовує питання щодо розширення логістичних маршрутів постачання нафтопродуктів в Україну;

3) опрацьовує питання, пов'язані із заходами щодо захисту об'єктів роздрібних мереж АЗС, нафтобаз та логістичних маршрутів постачання нафтопродуктів, зокрема на територіях активних бойових дій, можливих бойових дій включених до переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, затвердженого Мінрозвитку;

4) проводить аналіз стану забезпечення нафтопродуктами критично-важливих секторів економіки (безпеки і оборони, агропромислового комплексу, критичної інфраструктури та виробництва електричної енергії);

5) опрацьовує питання з урахуванням особливостей щодо забезпечення нафтопродуктами на територіях активних бойових дій, можливих бойових дій включених до переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, затвердженого Мінрозвитку;

6) бере участь у розробленні нормативно-правових актів, що стосуються питань зберігання та постачання нафтопродуктів;

7) подає Кабінетові Міністрів України розроблені за результатами своєї роботи рекомендації та пропозиції.

5. Координаційний штаб має право:

1) отримувати в установленому порядку від центральних органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, установ, організацій та суб'єктів господарювання інформацію, необхідну для виконання покладених на нього завдань;

2) залучати до участі у своїй роботі представників центральних органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), а також незалежних експертів (за згодою);

3) утворювати у разі потреби для виконання покладених на нього завдань постійні або тимчасові робочі групи;

4) організовувати проведення конференцій, семінарів, нарад та інших заходів.

6. Координаційний штаб під час виконання покладених на нього завдань взаємодіє з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями.

7. Посадовий склад Координаційного штабу затверджує Кабінет Міністрів України.

Координаційний штаб очолюють співголови.

Співголовами Координаційного штабу є Перший віце-прем'єр-міністр України — Міністр енергетики і Міністр економіки та довкілля.

Персональний склад Координаційного штабу затверджують співголови та у разі потреби вносять до нього зміни.

Члени Координаційного штабу беруть участь у його роботі на громадських засадах.

8. Формою роботи Координаційного штабу є засідання, що проводяться за рішенням співголів Координаційного штабу в разі потреби, але не рідше ніж один раз на місяць.

Засідання Координаційного штабу проводить його співголова, а в разі його відсутності — заступник співголови.

Пропозиції щодо розгляду питань на засіданні Координаційного штабу вносять співголова, заступник співголови та члени Координаційного штабу.

Підготовку матеріалів для розгляду на засіданнях Координаційного штабу забезпечує Міненерго та Мінекономіки.

Засідання Координаційного штабу вважається правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина його членів.

Співголова Координаційного штабу може прийняти рішення про проведення засідання Координаційного штабу у режимі реального часу (он-лайн) з використанням відповідних технічних засобів, зокрема через Інтернет, або про участь члена Координаційного штабу в такому режимі у його засіданні.

9. На своїх засіданнях Координаційний штаб розробляє пропозиції та рекомендації з питань, що належать до його компетенції.

Пропозиції та рекомендації вважаються схваленими, якщо за них проголосувало більш як половина його членів, присутніх на засіданні.

Пропозиції та рекомендації фіксуються у протоколі, який підписується головуючим на засіданні та секретарем Координаційного штабу і надсилається всім членам Координаційного штабу та Кабінетові Міністрів України.

Член Координаційного штабу, який не підтримує пропозиції (рекомендації), може викласти у письмовій формі свою окрему думку, що додається до протоколу засідання.

10. Пропозиції та рекомендації Координаційного штабу можуть бути реалізовані шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України рішення, проект якого вносить центральний орган виконавчої влади відповідно до своїх повноважень.

11. Організаційне забезпечення роботи Координаційного штабу здійснюється Міненерго та Мінекономіки.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 7 жовтня 2026 р. № 1230

Київ

Деякі питання проведення моніторингу та оцінки реалізації державної кліматичної політики

Відповідно до частини десятої статті 23 Закону України “Про основні засади державної кліматичної політики” та з метою забезпечення належного моніторингу та оцінки реалізації державної кліматичної політики, у тому числі щодо заходів з адаптації до зміни клімату, а також проведення оцінки відповідності державних політик цілям і принципам державної кліматичної політики Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Затвердити Порядок проведення моніторингу та оцінки реалізації державної кліматичної політики, політик і заходів щодо пом’якшення наслідків зміни клімату та адаптації до неї, їх відповідності цілям і принципам державної кліматичної політики, що додається.

2. Установити, що:

1) документами державного планування державної кліматичної політики є:

Довгострокова стратегія низьковуглецевого розвитку України до 2050 року, затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 червня 2026 р. № 561 (Офіційний вісник України, 2026 р., № 53, ст. 3638);

Другий національно визначений внесок України до Паризької угоди, схвалений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 29 жовтня 2025 р. № 1172 (Офіційний вісник України, 2025 р., № 91, ст. 6406);

Національний план з енергетики та клімату на період до 2030 року, схвалений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 червня 2026 р. № 562 (Офіційний вісник України, 2026 р., № 53, ст. 3639);

Стратегія екологічної безпеки та адаптації до зміни клімату на період до 2030 року, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 20 жовтня 2021 р. № 1363 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 87, ст. 5584);

секторальні програмні документи щодо зменшення обсягів антропогенних викидів парникових газів та збільшення обсягів видалення парникових газів поглиначами;

секторальні програмні документи щодо адаптації до зміни клімату;

документи, які стосуються досягнення кліматичної нейтральності України до 2050 року, забезпечення пом'якшення наслідків зміни клімату та адаптації до неї, низьковуглецевого та сталого розвитку, екологічної, продовольчої та енергетичної безпеки України;

2) цільовими показниками для проведення моніторингу та оцінки реалізації державної кліматичної політики є:

показники, визначені частиною четвертою статті 4 Закону України “Про основні засади державної кліматичної політики” та Довгостроковою стратегією низьковуглецевого розвитку України до 2050 року;

цілі, визначені Національним планом з енергетики та клімату на період до 2030 року;

показники, визначені у секторальних програмних документах щодо зменшення обсягів антропогенних викидів парникових газів та збільшення обсягів видалення парникових газів поглиначами;

показники, визначені у секторальних програмних документах щодо адаптації до зміни клімату.

Прем'єр-міністр України

С. КОРЕЦЬКИЙ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 7 жовтня 2026 р. № 1230

ПОРЯДОК

проведення моніторингу та оцінки реалізації державної кліматичної
політики, політик і заходів щодо пом'якшення наслідків зміни клімату
та адаптації до неї, їх відповідності цілям і принципам державної
кліматичної політики

1. Цей Порядок визначає механізми, процедури та організаційні засади проведення моніторингу та оцінки реалізації державної кліматичної політики, політик і заходів щодо пом'якшення наслідків зміни клімату та адаптації до неї, їх відповідності цілям і принципам державної кліматичної політики (в тому числі виконання Національного плану з енергетики та клімату на період до 2030 року, схваленого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 червня 2026 р. № 562 (Офіційний вісник України, 2026 р., № 53, ст. 3639).

2. У цьому Порядку терміни вживаються у значенні, наведеному в Законі України “Про основні засади державної кліматичної політики”, Стратегії екологічної безпеки та адаптації до зміни клімату на період до 2030 року, схваленій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 20 жовтня 2021 р. № 1363 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 87, ст. 5584), Стратегії формування та реалізації державної політики у сфері зміни клімату на період до 2035 року, схваленій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 травня 2024 р. № 483 (Офіційний вісник України, 2024 р., № 54, ст. 3228), та Національному плані з енергетики та клімату на період до 2030 року.

3. Завданнями моніторингу та оцінки реалізації державної кліматичної політики, зокрема щодо здійснення заходів з адаптації до зміни клімату, оцінки відповідності державних політик цілям і принципам державної кліматичної політики, моніторингу виконання Національного плану з енергетики та клімату на період до 2030 року є:

збирання, систематизація та аналіз інформації щодо реалізації політик і заходів у сфері зміни клімату;

підготовка звітів про стан виконання цілей державної кліматичної політики та міжнародних зобов'язань України;

проведення оцінки результативності та впливу здійснених заходів на обсяги скорочення викидів парникових газів та підвищення кліматичної стійкості;

розроблення рекомендацій для центральних органів виконавчої влади щодо удосконалення механізмів реалізації державної кліматичної політики.

4. Метою проведення моніторингу та оцінки реалізації державної кліматичної політики, зокрема щодо здійснення заходів з адаптації до зміни клімату, оцінки відповідності державних політик цілям і принципам державної кліматичної політики, моніторингу виконання Національного плану з енергетики та клімату на період до 2030 року є:

відстеження прогресу у досягненні цілей державної кліматичної політики, визначених Законом України “Про основні засади державної кліматичної політики”, Національним планом з енергетики та клімату на період до 2030 року, а також міжнародними зобов’язаннями України за Рамковою конвенцією ООН про зміну клімату, ратифікованою Законом України від 29 жовтня 1996 р. № 435/96-ВР, та Паризькою угодою, ратифікованою Законом України від 14 липня 2016 р. № 1469-VIII;

забезпечення досягнення середньострокових цілей державної кліматичної політики, визначених Довгостроковою стратегією низьковуглецевого розвитку України до 2050 року, схваленою розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 червня 2026 р. № 561 (Офіційний вісник України, 2026 р., № 53, ст. 3638);

проведення оцінки ефективності реалізації політик і заходів щодо скорочення викидів парникових газів, адаптації до зміни клімату та переходу до низьковуглецевого і сталого розвитку України;

проведення оцінки відповідності державних політик цілям і принципам державної кліматичної політики та міжнародним зобов’язанням України;

забезпечення прозорості, підзвітності та виявлення ризиків, проблем і бар’єрів у здійсненні кліматичних заходів;

проведення оцінки внеску органів державної влади у досягнення кліматичних цілей та ефективності застосування економічних і фінансових інструментів;

формування рекомендацій щодо вдосконалення та підвищення результативності реалізації державної кліматичної політики.

5. Мінекономіки проводить моніторинг реалізації державної кліматичної політики, політик і заходів щодо пом’якшення наслідків зміни клімату та адаптації до неї, зокрема:

здійснює загальну координацію дій з проведення моніторингу реалізації державної кліматичної політики, політик і заходів щодо пом’якшення наслідків зміни клімату та адаптації до неї;

забезпечує підготовку та оприлюднення на своєму офіційному веб-сайті щорічної інформації про стан реалізації державної кліматичної політики, що включає, зокрема, інформацію про хід та результати реалізації політик і заходів щодо пом’якшення наслідків зміни клімату та адаптації до неї; інформацію про стан та результати реалізації Довгострокової стратегії низьковуглецевого розвитку України до 2050 року, Національного плану з

енергетики та клімату на період до 2030 року, Стратегії екологічної безпеки та адаптації до зміни клімату на період до 2030 року; результати аналізу досягнутого прогресу порівняно з попереднім звітним періодом; результати оцінки наявних ризиків і бар'єрів у реалізації державної кліматичної політики; рекомендації щодо вдосконалення механізму реалізації державної кліматичної політики;

формує за результатами моніторингу та оцінки реалізації державної кліматичної політики пропозиції щодо її вдосконалення;

забезпечує взаємодію з міжнародними організаціями у сфері зміни клімату та координацію дій з виконання міжнародних кліматичних зобов'язань України відповідно до міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

6. Центральні органи виконавчої влади (відповідно до секторів економіки та/або сфер державної політики) з метою проведення моніторингу та оцінки реалізації державної кліматичної політики щороку не пізніше 1 березня подають Кабінету Міністрів України інформацію про результати реалізації політик і заходів щодо пом'якшення наслідків зміни клімату та адаптації до неї та результати досягнення цілей державної кліматичної політики за минулий календарний рік.

7. Органи місцевого самоврядування проводять моніторинг та оцінку здійснення на місцевому рівні заходів щодо пом'якшення наслідків зміни клімату та адаптації до неї та подають щороку не пізніше 31 січня відповідну інформацію за минулий календарний рік до відповідних центральних органів виконавчої влади, визначених відповідальними за реалізацію державної кліматичної політики та виконання Національного плану з енергетики та клімату на період до 2030 року.

8. Моніторинг державної кліматичної політики проводиться з урахуванням міжнародних підходів та форм, передбачених додатками до Регламенту (ЄС) 2018/1999 Європейського Парламенту і Ради від 11 грудня 2018 р. про управління Енергетичним Союзом і пом'якшення наслідків зміни клімату, про внесення змін до регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 663/2009 і (ЄС) № 715/2009, директив Європейського Парламенту і Ради 94/22/ЄС, 98/70/ЄС, 2009/31/ЄС, 2009/73/ЄС, 2010/31/ЄС, 2012/27/ЄС і 2013/30/ЄС, директив Ради 2009/119/ЄС і (ЄС) 2015/652 і про скасування Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 525/2013, Імплементативного регламенту Комісії (ЄС) № 2022/2299 від 15 листопада 2022 р., який встановлює правила для застосування Регламенту (ЄС) № 2018/1999 Європейського Парламенту та Ради щодо структури, формату, технічних деталей та процесу для інтегрованих національних звітів про енергетичний та кліматичний прогрес, виключно у частині, що забезпечує узгодженість результатів національного моніторингу з даними, необхідними для підготовки інтегрованих національних звітів про прогрес у сфері енергетики та клімату, а також

документів, затверджених у рамках Рамкової конвенції ООН про зміну клімату, положень дворічних звітів про прозорість відповідно до Паризької угоди.

9. За результатами проведення моніторингу реалізації державної кліматичної політики, політик і заходів щодо пом'якшення наслідків зміни клімату та адаптації до неї Мінекономіки щороку до 15 березня формує інформацію, яка включає:

загальний огляд реалізації державної кліматичної політики, політик і заходів щодо пом'якшення наслідків зміни клімату та адаптації до неї;

результати аналізу прогресу реалізації державної кліматичної політики, політик і заходів щодо пом'якшення наслідків зміни клімату та адаптації до неї з порівнянням результатів з попереднім звітним періодом;

ідентифікацію наявних та потенційних ризиків і бар'єрів у реалізації державної кліматичної політики, політик і заходів щодо пом'якшення наслідків зміни клімату та адаптації до неї.

10. До політик і заходів щодо пом'якшення наслідків зміни клімату та адаптації до неї належать усі політики і заходи, спрямовані на досягнення цілей Національного плану з енергетики та клімату на період до 2030 року. Моніторинг виконання Національного плану з енергетики та клімату на період до 2030 року є невід'ємною складовою моніторингу та оцінки реалізації державної кліматичної політики.

Мінекономіки забезпечує координацію взаємодії центральних органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій з метою проведення моніторингу виконання Національного плану з енергетики та клімату на період до 2030 року, а також підготовки Національного звіту про прогрес у сфері енергетики та клімату.

11. Для автоматизації процесу управління, моніторингу та контролю за виконанням Національного плану з енергетики та клімату на період до 2030 року використовується система стратегічного планування, моніторингу та оцінки на основі принципів управління, орієнтованих на результат (далі — система моніторингу).

Центральні органи виконавчої влади, державні органи, які відповідають за виконання Національного плану з енергетики та клімату на період до 2030 року, визначають уповноважених осіб — користувачів системи моніторингу, забезпечують їх участь у навчанні стосовно використання системи моніторингу та регулярне (щокварталу) і своєчасне внесення (оновлення) даних до системи моніторингу щодо виконання Національного плану з енергетики та клімату на період до 2030 року.

Мінекономіки забезпечує організацію збору, аналізу та узагальнення інформації щодо здійснення заходів Національного плану з енергетики та

клімату на період до 2030 року, а також здійснює методологічне забезпечення та навчання користувачів системи моніторингу.

12. Узагальнені результати моніторингу виконання Національного плану з енергетики та клімату на період до 2030 року оформлюються у вигляді:

щорічної інформації про стан виконання Національного плану з енергетики та клімату на період до 2030 року;

Національного звіту про прогрес у сфері енергетики та клімату.

13. Мінекономіки забезпечує щороку до 15 березня підготовку інформації про стан виконання Національного плану з енергетики та клімату на період до 2030 року.

14. Узагальнені результати моніторингу виконання Національного плану з енергетики та клімату на період до 2030 року оформлюються у вигляді Національного звіту про прогрес у сфері енергетики та клімату, що готується Мінекономіки та подається до Секретаріату Енергетичного співтовариства відповідно до вимог статті 29 Закону України “Про основні засади державної кліматичної політики” до 15 березня року, наступного після схвалення Національного плану з енергетики та клімату на період до 2030 року, та кожні наступні два роки після цього.

Вимоги щодо складення та порядок підготовки Національного звіту про прогрес у сфері енергетики та клімату визначені Порядком підготовки Національного звіту про прогрес у сфері енергетики та клімату, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 6 травня 2026 р. № 569 “Деякі питання підготовки Національного звіту про прогрес у сфері енергетики та клімату” (Офіційний вісник України, 2026 р., № 43, ст. 2877).

15. Мінекономіки в межах координації дій з виконання та проведення моніторингу виконання Національного плану з енергетики та клімату на період до 2030 року взаємодіє та співпрацює, зокрема шляхом обміну інформацією, з Енергетичним Співтовариством у сфері енергетики та клімату.

16. Мінекономіки за результатами проведення моніторингу виконання Національного плану з енергетики та клімату на період до 2030 року в разі недотримання строків або неналежного його виконання готує відповідну інформацію для розгляду Міжвідомчою робочою групою з питань моніторингу виконання Національного плану з енергетики та клімату на період до 2030 року, утвореною постановою Кабінету Міністрів України від 21 травня 2025 р. № 583 (Офіційний вісник України, 2025 р., № 48, ст. 3290), не пізніше ніж протягом 30 календарних днів з дня завершення відповідного звітного періоду або виявлення таких порушень.

17. Проведення оцінки відповідності державних політик цілям і принципам державної кліматичної політики здійснюється Науково-

експертною радою з питань зміни клімату та збереження озонового шару, утвореною постановою Кабінету Міністрів України від 14 січня 2026 р. № 34 (Офіційний вісник України, 2026 р., № 9, ст. 753).

Під час проведення оцінки проводиться аналіз ефективності здійснення заходів щодо пом'якшення наслідків зміни клімату та адаптації до неї, аналіз результатів діяльності та внеску органів державної влади у досягнення цілей державної кліматичної політики, оцінка ефективності застосування фінансальних інструментів для досягнення кліматичних цілей.

18. Проведення оцінки відповідності державних політик цілям і принципам державної кліматичної політики здійснюється щодо виконання документів державного планування державної кліматичної політики, визначених пунктом 2 постанови Кабінету Міністрів України від 7 жовтня 2026 р. № 1230 “Деякі питання проведення моніторингу та оцінки реалізації державної кліматичної політики”, при цьому Науково-експертна рада з питань зміни клімату та збереження озонового шару має право проводити оцінку інших документів державного планування.

19. Для ефективного проведення оцінки Науково-експертна рада з питань зміни клімату та збереження озонового шару використовує національні нормативно-правові акти, стратегічні документи та міжнародні документи у сфері зміни клімату, скорочення викидів парникових газів, адаптації до зміни клімату та збереження озонового шару, включаючи документи і рекомендації, затверджені Конференцією сторін Рамкової конвенції ООН про зміну клімату.

20. За результатами оцінки Науково-експертною радою з питань зміни клімату та збереження озонового шару розробляється щороку до 1 квітня звіт, що включає, зокрема, результати аналізу ефективності здійснення заходів щодо пом'якшення наслідків зміни клімату та адаптації до неї, результати діяльності та внеску органів державної влади у досягнення цілей державної кліматичної політики, а також оцінки ефективності застосування фінансальних інструментів для досягнення цілей державної кліматичної політики, рекомендації щодо вжиття відповідних заходів після проведення оцінки відповідності державних політик і заходів цілям і принципам державної кліматичної політики, пропозиції щодо розроблення центральними органами виконавчої влади секторальних програмних документів щодо адаптації до зміни клімату у відповідних секторах економіки та/або відповідних сферах державної кліматичної політики.

Звіт затверджується на засіданні Науково-експертної ради з питань зміни клімату та збереження озонового шару шляхом відкритого голосування. У разі наявності розбіжностей рішення про затвердження звіту приймається більшістю голосів присутніх на засіданні членів Ради.

21. Звіт, передбачений пунктом 20 цього Порядку, підлягає оприлюдненню на офіційному веб-сайті Мінекономіки та/або Науково-

експертної ради з питань зміни клімату та збереження озонового шару не пізніше ніж протягом п'яти робочих днів з дня його затвердження.

22. Інформація та звіт, зазначені в пунктах 9, 13 і 20 цього Порядку, надсилаються щороку не пізніше 15 квітня до Кабінету Міністрів України та до консультативного, дорадчого або іншого допоміжного органу Кабінету Міністрів України з питань зміни клімату.

23. Результати моніторингу та оцінки реалізації державної кліматичної політики, у тому числі результати аналізу ризиків та рекомендації щодо подальших заходів, включаються до щорічного звіту Кабінету Міністрів України про хід і результати виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України та до інформації, що подається до Верховної Ради України відповідно до пункту 7 частини третьої статті 5 Закону України “Про основні засади державної кліматичної політики”.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 7 жовтня 2026 р. № 1228

Київ

**Про реалізацію експериментального проекту щодо
запровадження ведення державного водного кадастру
за розділом “Поверхневі води” у частині обліку поверхневих
водних об’єктів у складі Державного земельного кадастру**

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Погодитися з пропозицією Міністерства економіки та довкілля, Міністерства аграрної політики та продовольства щодо реалізації протягом двох років з дня набрання чинності цією постановою експериментального проекту щодо запровадження ведення державного водного кадастру за розділом “Поверхневі води” у частині обліку поверхневих водних об’єктів у складі Державного земельного кадастру (далі — експериментальний проект).
2. Затвердити Порядок реалізації експериментального проекту щодо запровадження ведення державного водного кадастру за розділом “Поверхневі води” у частині обліку поверхневих водних об’єктів у складі Державного земельного кадастру (далі — Порядок), що додається.
3. Установити, що з дня набрання чинності цією постановою під час внесення до геоінформаційної системи державного водного кадастру за розділом “Поверхневі води” відомостей (змін до них) про поверхневі водні об’єкти відповідно до вимог Порядку не застосовуються положення Порядку ведення державного водного кадастру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 квітня 1996 р. № 413 (ЗП України, 1996 р., № 10, ст. 292), у частині ведення обліку поверхневих водних об’єктів Державним агентством водних ресурсів за розділом “Поверхневі води” (крім обліку за відомостями, внесення яких не передбачено Порядком).

4. Міністерству економіки та довкілля, Міністерству аграрної політики та продовольства забезпечити:

- 1) реалізацію експериментального проекту відповідно до Порядку;
- 2) оприлюднення інформації про реалізацію експериментального проекту на офіційних веб-сайтах зазначених міністерств.

5. Міністерству аграрної політики та продовольства разом із Міністерством економіки та довкілля протягом двох місяців після завершення реалізації експериментального проекту подати Кабінету Міністрів України звіт про результати його реалізації, а також пропозиції щодо внесення відповідних змін до законодавчих актів за результатами реалізації експериментального проекту.

6. Міністерству аграрної політики та продовольства разом із Державною службою з питань геодезії, картографії та кадастру забезпечити розроблення та впровадження програмного забезпечення у складі Державного земельного кадастру, необхідного для реалізації цієї постанови.

7. Ця постанова набирає чинності через шість місяців з дня її опублікування, крім пункту 6 цієї постанови, який набирає чинності з дня її опублікування.

Прем'єр-міністр України

С. КОРЕЦЬКИЙ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 7 жовтня 2026 р. № 1228

ПОРЯДОК

реалізації експериментального проекту щодо запровадження ведення державного водного кадастру за розділом “Поверхневі води” у частині обліку поверхневих водних об’єктів у складі Державного земельного кадастру

1. Цей Порядок визначає механізм реалізації експериментального проекту щодо запровадження ведення державного водного кадастру за розділом “Поверхневі води” у частині обліку поверхневих водних об’єктів у складі Державного земельного кадастру (далі — експериментальний проект).

2. У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні:

авторизований користувач — публічний реєстратор, якому після проходження електронної ідентифікації та автентифікації надається доступ до внутрішньої частини геоінформаційної системи державного водного кадастру за розділом “Поверхневі води” з використанням електронного кабінету відповідно до цього Порядку з метою внесення до такої геоінформаційної системи відомостей (змін до них);

геоінформаційна система державного водного кадастру за розділом “Поверхневі води” (далі — геоінформаційна система) — інформаційна система, що призначена для забезпечення створення, збирання, обробки, аналізу, зберігання відомостей про поверхневі водні об’єкти, а також їх оприлюднення у відкритому доступі та функціонує у складі програмного забезпечення Державного земельного кадастру;

електронний кабінет службового користувача та/або авторизованого користувача геоінформаційної системи (далі — електронний кабінет) — індивідуальна персоніфікована веб-сторінка геоінформаційної системи, за допомогою якої забезпечується взаємодія службового користувача та/або авторизованого користувача з геоінформаційною системою;

реєстровий номер поверхневого водного об’єкта — індивідуальна послідовність цифр, що не повторюється на всій території України і автоматично формується програмним забезпеченням Державного земельного кадастру та присвоюється поверхневому водному об’єкту;

службовий користувач — посадова особа учасника експериментального проекту, якій після проходження електронної ідентифікації та автентифікації надається доступ до внутрішньої частини геоінформаційної системи з використанням електронного кабінету відповідно до цього Порядку з метою перегляду внесених до геоінформаційної системи відомостей;

публічний реєстратор — посадова особа учасника експериментального проекту, яка визначена відповідальною за внесення до геоінформаційної системи відомостей (змін до них) і має власний засіб кваліфікованого електронного підпису.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Земельному кодексі України, Водному кодексі України, Законах України “Про Державний земельний кадастр”, “Про землеустрій”, “Про адміністративну процедуру”, “Про публічні електронні реєстри”, “Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах”, “Про захист персональних даних”, інших законах, прийнятих відповідно до них нормативно-правових актах.

3. Метою реалізації експериментального проекту є:

створення геоінформаційної системи, інтегрованої з програмним забезпеченням Державного земельного кадастру;

забезпечення державних органів, заінтересованих підприємств, установ та організацій, господарських товариств відповідною інформацією, необхідною для поточного і перспективного планування використання вод, здійснення водоохоронних заходів та в інших цілях, передбачених законодавством.

4. Координаторами експериментального проекту є Мінекономіки та Мінагрополітики.

Учасниками експериментального проекту є:

Держводагентство;

Держгеокадастр;

басейнові управління водних ресурсів та регіональні офіси водних ресурсів, що належать до сфери управління Держводагентства;

державне підприємство “Центр державного земельного кадастру”, що належить до сфери управління Держгеокадастру.

5. Реалізація експериментального проекту ґрунтується на системному підході до наповнення геоінформаційної системи відомостями про поверхневі водні об’єкти з дотриманням принципів об’єктивності, достовірності та повноти відомостей, відкритості та доступності таких відомостей, законності їх одержання, поширення і зберігання, безперервності внесення відомостей, що змінюються.

6. Експериментальний проект реалізується за рахунок коштів, передбачених у загальному фонді державного бюджету за бюджетною програмою КПКВК 0417020 “Проведення земельної реформи”, та інших джерел, не заборонених законодавством.

7. Експериментальний проект реалізується шляхом:

розробки функціональних можливостей програмного забезпечення Державного земельного кадастру щодо впровадження в його складі ведення геоінформаційної системи;

створення електронного кабінету;

визначення публічних реєстраторів;

визначення відомостей, обов'язкових для внесення до геоінформаційної системи, та їх складу;

запровадження інструментів створення, ведення, адміністрування та захисту відомостей геоінформаційної системи.

8. Власником геоінформаційної системи є держава в особі Держгеокадастру.

Володільцем інформації геоінформаційної системи є Держводагентство.

Володільцем персональних даних, що обробляються з метою надання доступу до електронного кабінету, є Держгеокадастр.

Адміністратор геоінформаційної системи здійснює обробку таких даних відповідно до законодавства та доручення володільця персональних даних.

9. Адміністратором геоінформаційної системи є державне підприємство “Центр державного земельного кадастру”, що належить до сфери управління Держгеокадастру.

10. Під час реалізації експериментального проекту:

1) Мінекономіки та Мінагрополітики:

координують його реалізацію;

узагальнюють інформацію про хід та результати його реалізації;

забезпечують у разі потреби розроблення та прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації експериментального проекту;

2) Держводагентство:

подає Держгеокадастру пропозиції до переліку публічних реєстраторів з урахуванням пропозицій, наданих басейновими управліннями водних ресурсів та регіональними офісами водних ресурсів;

здійснює аналіз та контроль за якістю і достовірністю внесених до геоінформаційної системи відомостей (змін до них);

вносить до геоінформаційної системи відомості (зміни до них);

створює умови для здійснення повноважень публічних реєстраторів під час реалізації експериментального проекту;

3) Держгеокадастр:

за погодженням з Держводагентством забезпечує запровадження інструментів створення, ведення, адміністрування та захисту відомостей геоінформаційної системи;

разом з Держводагентством здійснює підготовку технічного завдання для створення геоінформаційної системи;

формує за пропозицією Держводагентства та затверджує перелік публічних реєстраторів, відповідальних за внесення до геоінформаційної системи відомостей (змін до них);

розробляє реєстраційну картку первинного обліку поверхневих водних об'єктів;

забезпечує подання до Мінагрополітики у разі потреби пропозицій щодо розроблення та прийняття нормативно-правових актів, необхідних для функціонування геоінформаційної системи;

подає до Мінекономіки та Мінагрополітики у разі потреби пропозиції для підготовки запиту щодо залучення міжнародної технічної допомоги у порядку, визначеному законодавством;

за погодженням з Мінагрополітики залучає кошти з інших джерел, не заборонених законодавством;

розглядає пропозиції (зауваження) учасників експериментального проекту щодо удосконалення функціонування геоінформаційної системи;

координує діяльність адміністратора геоінформаційної системи.

Адміністратор геоінформаційної системи:

здійснює заходи із забезпечення розроблення, впровадження, підтримки, супроводу програмного забезпечення геоінформаційної системи, забезпечує технічне обслуговування та безперебійне функціонування геоінформаційної системи;

відповідає за технічне і технологічне забезпечення геоінформаційної системи;

відповідає за збереження та захист інформації в геоінформаційній системі відповідно до законодавства;

забезпечує надання доступу до електронного кабінету;

у разі виявлення порушення цілісності реєстрової інформації, її несанкціонованої обробки здійснює невідкладне інформування суб'єктів інформаційної взаємодії, учасників експериментального проекту;

забезпечує розгляд пропозицій (зауважень) щодо удосконалення функціонування геоінформаційної системи та надання Держгеокадастру відповідних пропозицій.

Басейнові управління водних ресурсів та регіональні офіси водних ресурсів, що належать до сфери управління Держводагентства:

подають Держводагентству пропозиції до переліку публічних реєстраторів;

вносять до геоінформаційної системи відомості (зміни до них);

забезпечують якість та достовірність внесення таких відомостей;

подають пропозиції (зауваження) щодо удосконалення функціонування геоінформаційної системи;

створюють умови для здійснення повноважень публічних реєстраторів під час реалізації експериментального проекту.

11. Ведення геоінформаційної системи здійснюється на картографічній основі Державного земельного кадастру, в окремому шарі відомостей про водні об'єкти.

12. Відомості геоінформаційної системи є офіційними.

13. Ведення геоінформаційної системи здійснюється шляхом внесення відомостей про поверхневі водні об'єкти (змін до них), їх оброблення та систематизації.

14. До геоінформаційної системи вносяться відомості (зміни до них) про такі поверхневі водні об'єкти, визначені відповідно до пункту 1 частини другої статті 3 Водного кодексу України, як:

природні водойми (озера);

водотоки (річки, струмки);

штучні водойми (водосховища, ставки) і канали, крім каналів на зрошувальних і осушувальних системах;

інші водні об'єкти.

15. До геоінформаційної системи вносяться такі відомості про поверхневі водні об'єкти:

1) щодо річок, струмків та каналів (лінійні об'єкти) — відомості, зокрема, щодо належності до певного річкового басейну, суббасейну (у разі наявності), назви водного об'єкта, типу об'єкта, довжини, площі водозбірного басейну, класифікації річок відповідно до статті 79 Водного кодексу України, назви та року створення документа, який є підставою для відкриття реєстраційної картки первинного обліку поверхневих водних об'єктів.

Суб'єктом внесення відомостей (змін до них) є басейнові управління водних ресурсів. Відомості (зміни до них) вносяться відповідно до наявних даних з урахуванням гідрографічного районування території України в межах відповідного річкового басейну або суббасейну. До внесення відомостей (змін до них) басейнові управління водних ресурсів можуть

залучати регіональні офіси водних ресурсів, що належать до сфери управління Держводагентства.

Відомості про поверхневі водні об'єкти, зазначені в абзаці другому цього пункту, визначаються камерально без виїзду на місцевість, зокрема з урахуванням відомостей та документів Державного земельного кадастру про межі таких об'єктів, або за результатами обстежувальних, вишукувальних (польових) робіт з виїздом на місцевість;

2) щодо озер, штучних водойм (ставки, водосховища) та інших поверхневих водних об'єктів (крім об'єктів, зазначених в абзаці другому цього пункту) — відомості, зокрема, щодо місця розташування водного об'єкта (область, район, територія територіальної громади, населений пункт), назви водного об'єкта (у разі наявності), типу водного об'єкта, належності до певного річкового басейну, суббасейну (у разі наявності), водогосподарської ділянки, площі водного об'єкта, об'єму водного об'єкта, назви та року створення документа, який є підставою для відкриття реєстраційної картки первинного обліку поверхневих водних об'єктів.

Суб'єктом внесення відомостей (змін до них) є басейнові управління водних ресурсів. Відомості (зміни до них) вносяться відповідно до наявних даних з урахуванням гідрографічного районування території України в межах відповідного річкового басейну або суббасейну. До внесення відомостей (змін до них) басейнові управління водних ресурсів можуть залучати регіональні офіси водних ресурсів, що належать до сфери управління Держводагентства.

Відомості про поверхневі водні об'єкти, зазначені в абзаці п'ятому цього пункту, визначаються камерально без виїзду на місцевість, зокрема з урахуванням відомостей та документів Державного земельного кадастру про межі таких об'єктів, або за результатами обстежувальних, вишукувальних (польових) робіт з виїздом на місцевість.

16. Внесення до геоінформаційної системи відомостей (змін до них) здійснюється публічними реєстраторами, які включені до затвердженого Держгеокадастром переліку та отримали доступ до геоінформаційної системи відповідно до вимог цього Порядку.

Формування переліку публічних реєстраторів та внесення змін до зазначеного переліку здійснюється Держгеокадастром за погодженням з Держводагентством.

Публічні реєстратори басейнових управлінь водних ресурсів, включені до зазначеного переліку, здійснюють повноваження щодо внесення до геоінформаційної системи відомостей (або змін до них) виключно стосовно поверхневих водних об'єктів, що розташовані в межах відповідного річкового басейну.

Публічні реєстратори Держводагентства, включені до зазначеного переліку, здійснюють повноваження з внесення до геоінформаційної системи відомостей (змін до них) на території всієї України, крім відомостей, зазначених в абзаці третьому цього пункту.

17. Внесення до геоінформаційної системи відомостей (змін до них) здійснюється шляхом відкриття реєстраційної картки первинного обліку поверхневих водних об'єктів та внесення відомостей до неї.

Відкриття реєстраційної картки первинного обліку поверхневих водних об'єктів та внесення відомостей до неї здійснюється в електронній (цифровій) формі за допомогою програмного забезпечення геоінформаційної системи.

Під час відкриття реєстраційної картки первинного обліку поверхневих водних об'єктів відповідному об'єкту за допомогою програмного забезпечення геоінформаційної системи присвоюється обліковий номер. Такий обліковий номер є реєстровим номером поверхневого водного об'єкта у геоінформаційній системі та зберігається за ним протягом усього часу його існування.

Зміна відомостей про поверхневий водний об'єкт не є підставою для скасування облікового номера.

Внесення змін до відомостей про поверхневий водний об'єкт здійснюється у разі зміни, уточнення або скасування документів, що були підставою для відкриття реєстраційної картки первинного обліку такого водного об'єкта та внесення відомостей до неї, надходження нових документів, що містять актуалізовані відомості, а також виявлення технічної помилки або невідповідності внесених відомостей документам, на підставі яких їх внесено.

Реєстраційна картка первинного обліку поверхневих водних об'єктів засвідчується кваліфікованим електронним підписом публічного реєстратора. Для підтвердження здійснення реєстраційних дій публічним реєстратором під час внесення записів (змін до них) у реєстраційній картці первинного обліку поверхневих водних об'єктів використовується кваліфікований електронний підпис. Не завірені кваліфікованим електронним підписом публічного реєстратора записи у реєстраційній картці первинного обліку поверхневих водних об'єктів вважаються недійсними.

До реєстраційної картки первинного обліку поверхневих водних об'єктів додаються електронні копії документів, що є підставою для внесення відомостей до неї.

Підставою для відкриття реєстраційної картки первинного обліку поверхневих водних об'єктів та внесення відомостей до неї є наявність одного з таких документів:

картографічних матеріалів, аерофотознімків та інших даних дистанційного зондування Землі щодо розміщення поверхневих водних об'єктів;

матеріалів інвентаризації поверхневих водних об'єктів;

паспортів поверхневих водних об'єктів;

технічного проекту, паспорта водосховища комплексного призначення;

документації із землеустрою та/або містобудівної документації, які містять інформацію про поверхневий водний об'єкт.

На підтвердження внесення до геоінформаційної системи відомостей (змін до них) про поверхневі водні об'єкти формується довідка з геоінформаційної системи. Обов'язковими атрибутами довідки є QR-код, що містить інформацію про документ, та посилання на геоінформаційну систему.

Реєстраційна картка первинного обліку поверхневих водних об'єктів є документом геоінформаційної системи, який створюється під час його ведення та зберігається в геоінформаційній системі постійно.

18. Відомості про земельні ділянки, обмеження у використанні земель, інші об'єкти Державного земельного кадастру, зареєстровані речові права на земельні ділянки та їх обтяження, одержані в порядку електронної інформаційної взаємодії між Державним реєстром речових прав на нерухоме майно та Державним земельним кадастром, є вихідними даними для забезпечення реалізації експериментального проекту. Доступ до них надається авторизованим та службовим користувачам після проходження електронної ідентифікації та автентифікації в електронному кабінеті.

19. Електронна інформаційна взаємодія Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Державного земельного кадастру здійснюється засобами системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів “Трембіта” відповідно до Порядку електронної (технічної та інформаційної) взаємодії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2016 р. № 606 “Деякі питання електронної взаємодії електронних інформаційних ресурсів” (Офіційний вісник України, 2016 р., № 73, ст. 2455).

У разі відсутності технічної можливості передачі даних з використанням системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів “Трембіта” електронна інформаційна взаємодія суб'єктів електронної взаємодії здійснюється з використанням інших інформаційно-комунікаційних систем із дотриманням вимог щодо захисту

інформації відповідно до статті 8 Закону України “Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах”.

Обсяг та структура даних, якими обмінюються суб’єкти електронної взаємодії через програмні інтерфейси електронних інформаційних ресурсів (сервіси), а також періодичність та частота їх оновлення визначаються договорами про інформаційну взаємодію, укладеними відповідно до законодавства.

20. Електронна інформаційна взаємодія згідно з цим Порядком здійснюється безоплатно.

21. Відомості геоінформаційної системи оприлюднюються на офіційних веб-сайтах Держводагентства та Держгеокадастру, а також через Публічну кадастрову карту, що є частиною програмного забезпечення Державного земельного кадастру, з урахуванням вимог щодо її функціонування в умовах воєнного стану.

Відомості, що містять інформацію з обмеженим доступом, зокрема персональні дані, не оприлюднюються. До оприлюднення такі відомості підлягають вилученню або знеособленню адміністратором геоінформаційної системи відповідно до законодавства.

За наявності технічних можливостей Держводагентству та басейновим управлінням водних ресурсів надається можливість завантажувати внесені геопросторові дані відомостей (з відповідною атрибутивною інформацією) геоінформаційної системи у форматі .shp (або аналог).

22. Технологічні та програмні засоби геоінформаційної системи, необхідні для оприлюднення відомостей геоінформаційної системи, мають цілодобово забезпечувати користувачам можливість перегляду, копіювання та роздрукування таких відомостей.

23. Пошук, перегляд, копіювання та роздрукування відомостей геоінформаційної системи, оприлюднених на офіційних веб-сайтах Держводагентства та Держгеокадастру, а також через Публічну кадастрову карту, здійснюються безоплатно.

24. Відомості геоінформаційної системи оприлюднюються у відкритому доступі.

25. Доступ до геоінформаційної системи через електронний кабінет надається після проходження електронної ідентифікації та автентифікації авторизованим користувачем — для внесення відомостей (змін до них), службовим користувачем — для перегляду відомостей.

Електронна ідентифікація та автентифікація здійснюються на початку кожної сесії роботи в електронному кабінеті з використанням інтегрованої системи електронної ідентифікації, кваліфікованого електронного підпису або удосконаленого електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, або інших засобів

електронної ідентифікації, що забезпечують аналогічний рівень довіри до засобів електронної ідентифікації, відповідно до вимог Закону України “Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги”.

26. Для надання користувачу доступу до електронного кабінету керівник юридичної особи, яка є учасником експериментального проекту, або особа, яка його заміщує, надсилає заяву в електронній формі, на яку накладається кваліфікований електронний підпис або удосконалений електронний підпис, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, у якій зазначаються:

найменування та ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ;

адреса електронної пошти користувача;

прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності) користувача, унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності), реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія (за наявності) та номер паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку в паспорті громадянина України), посада користувача;

мета надання користувачу доступу до електронного кабінету;

вид надання доступу до електронного кабінету (авторизований або службовий користувач);

наявність відомостей про фізичну особу в переліку публічних реєстраторів, затвердженому Держгеокадастром (для авторизованого користувача).

Заява може містити відомості щодо кількох працівників однієї юридичної особи — учасника експериментального проекту, які потребують надання доступу до електронного кабінету.

Розгляд заяви здійснюється адміністратором геоінформаційної системи протягом п'яти робочих днів з дня її надходження.

У разі відповідності заяви вимогам абзаців другого — сьомого цього пункту адміністратор геоінформаційної системи надає доступ до електронного кабінету та надсилає на зазначену в заяві адресу електронної пошти повідомлення із посиланням на веб-адресу для входу до електронного кабінету.

У разі коли заява не містить відомості, передбачені абзацами другим — сьомим цього пункту, та/або подана з порушенням вимог абзацу першого цього пункту, адміністратор геоінформаційної системи надсилає повідомлення про відмову в наданні доступу до електронного кабінету із зазначенням причини такої відмови на адресу електронної пошти, зазначену в заяві.

Заява, сформована, підписана та подана через електронний кабінет, вважається отриманою та автоматично реєструється в геоінформаційній системі.

Під час проходження первинної електронної ідентифікації доступу до електронного кабінету публічний реєстратор та посадова особа учасника експериментального проекту підтверджують правильність своїх ідентифікаційних даних.

Зберігання, видалення або знищення персональних даних, що подаються для отримання доступу до електронного кабінету, здійснюється володільцем персональних даних відповідно до вимог Закону України “Про захист персональних даних”.

27. Припинення доступу до геоінформаційної системи через електронний кабінет здійснюється за власним рішенням авторизованого або службового користувача або за рішенням керівника (особи, яка його заміщує) юридичної особи, яка є учасником експериментального проекту, який подав заяву для надання доступу такому користувачу, в разі:

- припинення виконання авторизованим або службовим користувачем своїх функцій;

- припинення трудових або службових відносин авторизованим або службовим користувачем;

- компрометації кваліфікованого електронного підпису або удосконаленого електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису.

Авторизований або службовий користувач або керівник (особа, яка його заміщує) юридичної особи, яка є учасником експериментального проекту, зобов’язані повідомити адміністратору геоінформаційної системи про виникнення підстав для припинення доступу невідкладно, але не пізніше наступного робочого дня з дня їх виникнення. Адміністратор припиняє доступ не пізніше наступного робочого дня з дня надходження повідомлення.

У разі компрометації засобу електронного підпису або виявлення несанкціонованого використання облікового запису адміністратор невідкладно блокує доступ до з’ясування обставин.

Для припинення доступу до електронного кабінету авторизований або службовий користувач або керівник (особа, яка його заміщує) юридичної особи, яка є учасником експериментального проекту, надсилають відповідне повідомлення в електронній формі із зазначенням причини припинення, на яке накладається кваліфікований електронний підпис або удосконалений електронний підпис, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису.

28. Геоінформаційна система ведеться українською мовою.

29. Дату початку функціонування геоінформаційної системи визначає Держгеокадастр за погодженням з Мінагрополітики. Повідомлення про таку дату оприлюднюється на офіційних веб-сайтах Держгеокадастру та Держводагентства.

30. Держгеокадастр подає Мінекономіки та Мінагрополітики за їх запитом інформацію про хід реалізації експериментального проекту, а також не пізніше ніж через два місяці після завершення строку його реалізації — остаточний звіт про результати реалізації експериментального проекту.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 7 жовтня 2026 р. № 1224

Київ

Про затвердження Порядку визначення режимів використання пам'ятки культурної спадщини, меж і режимів використання її території, розроблення та затвердження, складу та змісту науково-проектної (науково-дослідної) документації з визначення режимів використання пам'ятки культурної спадщини, меж і режимів використання території пам'ятки культурної спадщини та внесення змін до такої документації

Відповідно до статей 14¹, 24 та 33⁴ Закону України “Про охорону культурної спадщини” Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Затвердити Порядок визначення режимів використання пам'ятки культурної спадщини, меж і режимів використання її території, розроблення та затвердження, складу та змісту науково-проектної (науково-дослідної) документації з визначення режимів використання пам'ятки культурної спадщини, меж і режимів використання території пам'ятки культурної спадщини та внесення змін до такої документації, що додається.

2. Установити, що режими використання пам'яток культурної спадщини, межі та режими використання їх територій, які визначені до набрання чинності Порядком, затвердженим цією постановою, вважаються чинними.

У разі необхідності перегляду режимів використання пам'яток культурної спадщини, меж та режимів використання територій пам'яток культурної спадщини, визначених до набрання чинності цією постановою, такий перегляд здійснюється шляхом розроблення пропозицій про внесення змін до науково-проектної (науково-дослідної) документації з визначення режимів використання пам'ятки культурної спадщини, меж і режимів

використання її території відповідно до Порядку, затвердженого цією постановою.

3. Міністерству культури забезпечити оприлюднення інформації про прийняття цієї постанови на офіційному веб-сайті Міністерства культури та здійснення контролю за її виконанням.

Прем'єр-міністр України

С. КОРЕЦЬКИЙ

Інд. 28

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 7 жовтня 2026 р. № 1224

ПОРЯДОК
визначення режимів використання пам'ятки культурної
спадщини, меж і режимів використання її території,
розроблення та затвердження, складу та змісту науково-проектної
(науково-дослідної) документації з визначення режимів використання
пам'ятки культурної спадщини, меж і режимів використання
території пам'ятки культурної спадщини та внесення змін
до такої документації

Загальна частина

1. Цей Порядок встановлює:

вимоги щодо визначення режимів використання пам'ятки культурної спадщини (далі — пам'ятка), меж і режимів використання території пам'ятки;

склад, зміст, порядок розроблення, затвердження науково-проектної (науково-дослідної) документації з визначення режимів використання пам'ятки, меж і режимів використання території пам'ятки (далі — науково-проектна документація) та внесення змін до такої документації.

2. У цьому Порядку терміни вживаються у значенні, наведеному в Законах України “Про охорону культурної спадщини”, “Про охорону археологічної спадщини”, “Про регулювання містобудівної діяльності”, “Про архітектурну діяльність”, “Про землеустрій”, інших нормативно-правових актах, ДБН Б.2.2-12:2019 “Планування та забудова територій”.

3. Режими використання пам'ятки, межі та режими використання її території встановлюються науково-проектною документацією з метою охорони, збереження, використання пам'ятки, її території, збереження цілісності пам'ятки.

4. Строк дії науково-проектної документації не обмежується.

Вимоги до визначення режимів використання пам'ятки,
меж і режимів використання території пам'ятки

5. Для пам'яток за типом “споруда (витвір)” визначення режиму використання пам'ятки може одночасно передбачати визначення меж і режимів використання її території шляхом розроблення відповідної науково-проектної документації.

Для пам'яток за типом “комплекс (ансамбль)” та “визначне місце” визначення режиму використання пам'ятки одночасно передбачає визначення меж і режимів використання її території у відповідній науково-проектній документації.

Режим використання пам'ятки та режим використання її території визначає умови утримання пам'ятки в належному стані, періодичність та порядок проведення ремонту, заходи, які вживаються для захисту від пошкоджень, руйнування або знищення, обмеження щодо проведення земляних, будівельних, меліоративних, шляхових та інших робіт, які можуть створювати загрозу для існування та цілісності пам'ятки, тощо.

Режим використання пам'ятки може визначати умови її переміщення (перенесення) на інше місце на підставі відповідної науково-проектної документації, що повинна містити обґрунтування необхідності вжиття такого заходу охорони.

6. Межі території пам'ятки включають територію, історично і топографічно пов'язану з розпланувально-просторовою еволюцією пам'ятки, для якої визначається режим її використання.

7. Межі території пам'ятки не включають зони охорони навколо неї. Межі території пам'ятки охоплюють територію під пам'яткою та включають науково обґрунтовану площу території, яка є необхідною і достатньою для забезпечення режиму її використання.

Межі території пам'ятки можуть визначатися незалежно від адміністративно-територіального устрою і включати території кількох адміністративно-територіальних одиниць.

Одночасно з визначенням режимів використання пам'ятки, меж і режимів використання території пам'ятки може здійснюватися визначення меж і режимів використання зон охорони пам'ятки (пам'яток).

Порядок розроблення науково-проектної (науково-дослідної) документації з визначення режимів використання пам'ятки, меж і режимів використання території пам'ятки

8. Підставами для прийняття рішення про розроблення науково-проектної документації є:

рішення Кабінету Міністрів України про внесення об'єкта культурної спадщини до Державного реєстру нерухомих пам'яток України (далі — Реєстр) за категорією національного значення;

рішення Мінкульту про внесення об'єкта культурної спадщини до Реєстру за категорією місцевого значення;

рішення про взяття на державний облік об'єкта культурної спадщини відповідно до законодавства, що діяло до набрання чинності Законом України “Про охорону культурної спадщини” (далі — Закон), до вирішення

питання про включення (невключення) об'єкта культурної спадщини до Реєстру.

9. Замовником науково-проектної документації є:

виконавчий орган сільської, селищної, міської ради, на території якої розташована пам'ятка, власник пам'ятки чи уповноважені ним особи, — щодо науково-проектної документації з визначення режиму використання пам'ятки, меж і режимів використання території пам'ятки;

землевласник, землекористувач або власник будівлі, споруди, що розташована на території, щодо якої відповідно до Закону визначаються обмеження у використанні земель.

10. Замовник з дотриманням вимог законодавства укладає:

договір з розробником науково-проектної документації для виконання науково-дослідних, науково-проектних робіт;

договір з розробником документації із землеустрою для виконання робіт із землеустрою.

Склад та зміст науково-проектної (науково-дослідної) документації з визначення режимів використання пам'ятки, меж і режимів використання території пам'ятки

11. Науково-проектна документація є результатом виконання науково-дослідних, науково-проектних робіт, робіт із землеустрою.

Невід'ємною складовою науково-проектної документації є проект землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів (далі — проект землеустрою), який розробляється з урахуванням результатів науково-дослідних, науково-проектних робіт відповідно до цього Порядку.

12. Для розроблення науково-проектної документації розробник науково-проектної документації отримує вихідні дані від замовника в електронній або паперовій формі у спосіб, визначений замовником.

Вихідні дані для розроблення науково-проектної документації надаються замовнику центральними органами виконавчої влади, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласними, районними, Київською та Севастопольською міськими держадміністраціями, виконавчими органами сільської, селищної, міської ради в електронній або паперовій формі на підставі відповідного звернення.

Уточнений перелік вихідних даних для розроблення науково-проектної документації, склад науково-дослідних, науково-проектних робіт та робіт із землеустрою визначається завданням на розроблення науково-проектної

документації, що затверджується замовником і погоджується розробником науково-проектної документації.

13. Вихідними даними для розроблення науково-проектної документації є:

рішення про внесення об'єкта культурної спадщини до Реєстру або про взяття на державний облік відповідно до законодавства, що діяло до набрання чинності Законом, до вирішення питання про включення (невключення) такого об'єкта до Реєстру;

матеріали технічної інвентаризації — для пам'яток архітектури, історії тощо, що є будівлями та спорудами (за наявності);

матеріали про дослідження твору — для пам'яток монументального мистецтва;

цифрова картографічна основа (топографічний план, ортофотоплан) масштабу 1:10000, 1:5000, 1:2000, 1:1000, 1:500 (залежно від виду, типу та площі режимоутворюючого об'єкта культурної спадщини) у Державній геодезичній референційній системі координат УСК-2000, що подається у цифровій формі (за наявності);

облікова документація пам'ятки (за наявності);

контур пам'ятки або орієнтовні координати географічного центру (центроїда) знахідки фрагмента ділянки археологічного культурного шару, визначені в обліковій документації (за наявності);

технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж режимоутворюючих об'єктів культурної спадщини (за наявності);

матеріали раніше розроблених меж та режимів територій пам'яток (за наявності), режимів використання пам'яток (за наявності);

матеріали інших науково-проектних, вишукувальних робіт, що виконувалися щодо пам'ятки або території пам'ятки;

інша необхідна вихідна інформація.

14. Науково-проектна документація складається з текстових та графічних матеріалів, що є результатом виконання науково-дослідних, науково-проектних робіт, робіт із землеустрою.

15. Науково-дослідні роботи поділяються на натурні дослідження та камеральні роботи, результати виконання яких оформлюються у вигляді текстових та графічних матеріалів.

Під час натурних досліджень виконуються:

фотофіксація пам'ятки, території пам'ятки, інші види фіксації неінвазійними методами (відеозйомка, лазерне цифрове сканування тощо (за потреби);

обміри пам'ятки, її частин або окремих компонентів (для комплексу /ансамблю) (за необхідності);

топографо-геодезичні роботи на пам'ятці, її території (за необхідності);
археологічні розвідки (щодо пам'яток археології).

Під час камеральних робіт проводиться:

вивчення літературних і графічних джерел, складання коротких історико-архівних і бібліографічних відомостей про пам'ятку та її територію;

аналіз матеріалів фотофіксації (інших видів інструментального знімання);

аналіз науково-проектної документації, що стосується пам'ятки, наукових звітів про дослідження пам'ятки та проведення робіт (науково-реставраційні звіти), а також її території (у випадку її наявності).

Результатом науково-дослідних робіт є такі документи, з яких формується том “Науково-дослідні роботи”, що є складовою науково-проектної документації:

історична довідка з періодизацією змін пам'ятки та її території;

історична іконографія та картографія з анотаціями;

матеріали фотофіксації з анотаціями;

аналітична схема (схеми) пам'ятки з нанесенням характерних (виділених) частин пам'ятки (її компонентів для комплексів/ансамблів) та аналітичні схеми історичного розвитку території пам'ятки;

схема функціонального використання пам'ятки та території пам'ятки;

висновки про стан збереженості автентичних частин та елементів пам'ятки, стан території пам'ятки та про характерні властивості, що становлять історико-культурну цінність (предмет охорони) пам'ятки з детальним описом і відображенням на графічних матеріалах, зокрема цінної історичної забудови, значних і рядових історичних будівель на території пам'ятки тощо;

опис стратиграфії, культурних нашарувань, хронології знахідок (для пам'яток археології);

довідка про попередні дослідження і ступінь збереженості культурного шару, що оформлюється у довільній формі і може включати плани розкопів, профілі шурфів, стратиграфічні колонки, фотофіксації культурного шару, знахідок у контексті, наявності пошкоджень від господарської діяльності, ерозії, незаконних археологічних розкопок (для пам'яток археології);

висновки про загрози історико-культурній цінності пам'ятки та її території.

16. Науково-проектні роботи виконуються з урахуванням результатів аналізу вихідних даних та науково-дослідних робіт.

Результатом науково-проектних робіт є текстові та графічні матеріали, з яких формується том “Науково-проектні роботи”, що є складовою пояснювальної записки та графічної частини.

Пояснювальна записка повинна містити інформацію про найменування замовника, розробника науково-проектної документації, підстави для розроблення науково-проектної документації, перелік нормативно-правових актів та вихідних даних, перелік розробників, залучених до розроблення науково-проектної документації, в тому числі землевпорядної документації.

Пояснювальна записка повинна визначати:

перелік частин та елементів пам’ятки, які підлягають збереженню як предмет охорони (для науково-проектної (науково-дослідної) документації з визначення режимів використання пам’ятки);

перелік частин та елементів пам’ятки, які підлягають відновленню для поліпшення ціннісних характеристик пам’ятки (для науково-проектної (науково-дослідної) документації з визначення режимів використання пам’ятки);

режими використання пам’ятки (для науково-проектної (науково-дослідної) документації з визначення режимів використання пам’ятки);

межі території пам’ятки (для науково-проектної (науково-дослідної) документації з визначення меж і режимів використання території пам’ятки);

режими використання території пам’ятки, у тому числі заходи, які необхідно провести для збереження пам’ятки або її території, а також інформацію про обмеження у використанні земель (для науково-проектної (науково-дослідної) документації з визначення меж і режимів використання території пам’ятки).

Залежно від виду, типу та категорії пам’ятки в пояснювальній записці також зазначаються вимоги до реставрації, консервації, музеєфікації, реабілітації, пристосування пам’ятки, ремонту, проведення невідкладних консерваційних та протиаварійних робіт, вимоги до збереження просторового середовища та дотримання мікроклімату, вимоги до проведення земляних робіт, що спрямовані на забезпечення наукового дослідження та збереження археологічного культурного шару.

Для території пам’ятки в пояснювальній записці визначаються:

в разі наявності науково обґрунтованих підстав обмеження у використанні земель — заборонені види діяльності (з позначкою “забороняється”) та обов’язки щодо вчинення певних дій (з позначкою “забезпечується”), а також допустимі види господарської діяльності з урахуванням відповідних вимог та обмежень (з позначкою “дозволяється”);

вимоги до проведення земляних робіт, спрямовані на забезпечення збереження та охорону археологічного культурного шару, виявлення і дослідження об'єктів археологічної спадщини;

вимоги до гранично допустимих просторових параметрів та архітектурно-художнього вирішення об'єктів нового будівництва та реконструкції (у тому числі підземних);

вимоги до збереження характерних рис історичного ландшафту в межах ділянок нового будівництва, реконструкції та благоустрою;

вимоги до збереження цінних панорам та силуетів, сформованих пам'ятками, їх комплексами (ансамблями);

допустимі висотні та інші граничні параметри нової забудови або реконструкції наявної;

інші науково обґрунтовані вимоги та обмеження, необхідні для забезпечення збереження об'єктів культурної спадщини.

17. Графічна частина науково-проектної документації повинна включати основне креслення “Межі та режими використання території пам'ятки” та/або “Режими використання пам'ятки”, а також додаткові аналітичні схеми (згідно із завданням).

Додаткові аналітичні схеми (згідно із завданням) включають:

історичні етапи планувального розвитку території (М 1:500, М 1:1000, М 1:2000, М 1:5000, М 1:10000);

аналіз видового розкриття, композиційно-художня та планувально-просторова оцінка території (М 1:500, М 1:1000, М 1:2000, М 1:5000, М 1:10000);

ландшафтну оцінку територій (М 1:500, М 1:1000, М 1:2000, М 1:5000, М 1:10000).

18. Основне креслення “Межі та режими використання території пам'ятки” та/або “Режими використання пам'ятки” повинне відповідати вимогам, передбаченим цим Порядком.

Основне креслення “Межі та режими використання території пам'ятки” та/або “Режими використання пам'ятки” відображає:

пам'ятки національного та місцевого значення усіх типів та видів згідно із класифікацією об'єктів культурної спадщини;

території пам'яток, історико-культурних заповідників, історико-культурні заповідні території, інші території, які мають статус земель історико-культурного призначення (за наявності);

щойно виявлені об'єкти культурної спадщини усіх типів та видів згідно із класифікацією об'єктів культурної спадщини, їх території (за наявності);

цінну історичну забудову, значні і рядові історичні будівлі (за наявності);

будівлі, інженерні споруди, фортифікаційні споруди тощо (за наявності);

дисгармонійні будівлі та споруди (за наявності);

об'єкти природно-заповідного фонду України, цінні природні ландшафти (за наявності);

межі зон охорони пам'яток, історико-культурних заповідників, історико-культурної заповідної території (за наявності);

межі історичних ареалів населеного місця (за наявності).

На основному кресленні “Межі та режими використання території пам'ятки” та/або “Режими використання пам'ятки” у вигляді експлікації зазначається:

перелік відображених на основному кресленні об'єктів різного функціонального призначення, пам'яток, комплексів (ансамблів) пам'яток та історичних територій, на яких збереглася значна кількість об'єктів культурної спадщини;

інші необхідні відомості.

Основне креслення “Межі та режими використання території пам'ятки” та/або “Режими використання пам'ятки” повинне бути виконане на базі даних картографічної основи масштабу 1:500, 1:1000, 1:2000, 1:5000, 1:10000. Цифрова картографічна основа надається замовником в електронній формі у складі вихідних даних для розроблення науково-проектної документації. У рамках розроблення проекту землеустрою, що є невід'ємною складовою науково-проектної документації, розробником документації із землеустрою можуть виконуватися топографо-геодезичні і картографічні роботи масштабу 1:500 або 1:1000 у Державній геодезичній референційній системі координат УСК-2000.

Порядок погодження і затвердження науково-проектної (науково-дослідної) документації з визначення режимів використання пам'ятки, меж і режимів використання території пам'ятки

19. За результатами проведення науково-дослідних та науково-проектних робіт замовник або розробник науково-проектної документації може прийняти рішення про надсилання томів “Науково-дослідні роботи” та “Науково-проектні роботи” на погодження до відповідного органу охорони культурної спадщини.

Комплект документації подається на розгляд згідно з вимогами постанови Кабінету Міністрів України від 30 грудня 2022 р. № 1476 “Про визначення формату електронного документа науково-проектної

документації у сфері охорони культурної спадщини” (Офіційний вісник України, 2023 р., № 5, ст. 407).

Відповідний орган охорони культурної спадщини може прийняти рішення про погодження поданих томів “Науково-дослідні роботи” та “Науково-проектні роботи” або подати пропозиції щодо визначення режимів використання пам’ятки, меж і режимів використання території пам’ятки на розгляд науково-методичної ради чи консультативної ради з питань охорони культурної спадщини для отримання відповідних рекомендацій. Відсутність погодження таких томів науково-проектної документації відповідним органом охорони культурної спадщини не перешкоджає замовнику подати науково-проектну документацію на затвердження до відповідного органу охорони культурної спадщини згідно із законодавством.

Рішення щодо визначення режимів використання пам’ятки, меж і режимів використання території пам’ятки, погоджені відповідним органом охорони культурної спадщини, разом з наданими рекомендаціями враховується під час розроблення проекту землеустрою.

Проект землеустрою розробляється відповідно до вимог Земельного кодексу України, Закону України “Про землеустрій” в порядку та випадках, передбачених законодавством, та підписується сертифікованим інженером-землевпорядником, який відповідає за якість робіт із землеустрою.

20. Проект науково-проектної документації підписує відповідальна посадова особа розробника науково-проектної документації шляхом накладення кваліфікованого електронного підпису або удосконаленого електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису.

21. У разі наявності в науково-проектній документації інформації, що відповідно до закону становить державну таємницю або належить до інформації з обмеженим доступом, така інформація подається до органу охорони культурної спадщини, що її затверджує, як окремий електронний документ, формат якого визначається постановою Кабінету Міністрів України від 30 грудня 2022 р. № 1476 “Про визначення формату електронного документа науково-проектної документації у сфері охорони культурної спадщини”, який підписують відповідальні особи, які розробили науково-проектну документацію, шляхом накладення кваліфікованого електронного підпису або удосконаленого електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису.

22. У разі коли у процесі розроблення науково-проектної документації проект науково-проектної документації зазнав змін, такі зміни також засвідчуються відповідальними особами, які його розробили, шляхом накладення кваліфікованого електронного підпису або удосконаленого електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті

електронного підпису, з дотриманням вимог законодавства про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги.

23. Для засвідчення відповідності копій документів в електронній або паперовій формі оригіналу науково-проектної документації розробник науково-проектної документації застосовує кваліфіковану електронну печатку з дотриманням вимог законодавства у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг, що визначені Законом України “Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги”.

24. Розроблена та підписана відповідно до вимог цього Порядку науково-проектна документація передається розробником науково-проектної документації замовнику на електронному носії у формі електронного документа, формат якого визначено постановою Кабінету Міністрів України від 30 грудня 2022 р. № 1476 “Про визначення формату електронного документа науково-проектної документації у сфері охорони культурної спадщини”, з урахуванням структури Базисної географічної документації у сфері охорони культурної спадщини, затвердженої наказом МКІП від 31 серпня 2023 р. № 455, а також у паперовій формі.

25. Замовник подає на затвердження відповідному органу охорони культурної спадщини один примірник документації в електронній формі та один примірник у паперовій формі, крім випадків, коли відповідний орган охорони культурної спадщини є замовником.

26. Відповідний орган охорони культурної спадщини затверджує проект науково-проектної документації або подає свої зауваження та рекомендації до нього не пізніше ніж через 30 календарних днів з дня її надходження.

27. Після отримання зауважень розробник науково-проектної документації повинен відкоригувати проект науково-проектної документації.

28. Після повторного отримання відкоригованого проекту науково-проектної документації відповідний орган охорони культурної спадщини не пізніше ніж через 30 календарних днів приймає обґрунтоване рішення про затвердження проекту науково-проектної документації та проекту землеустрою в її складі або повторно подає свої зауваження та рекомендації до нього в разі неврахування або неповного врахування раніше висловлених зауважень.

У разі коли відкоригований проект науково-проектної документації містить зміни у тих частинах проекту науково-проектної документації, щодо яких зауваження і рекомендації відповідним органом охорони культурної спадщини не надавалися, відповідний орган охорони культурної спадщини може висловити додаткові зауваження і рекомендації до нього.

Затвердження науково-проектної документації з визначення режимів використання пам'ятки національного значення, меж і режимів

використання території пам'ятки національного значення та проекту землеустрою в її складі здійснюється Мінкультом.

Затвердження науково-проектної документації з визначення режимів використання пам'ятки місцевого значення, меж і режимів використання території пам'ятки місцевого значення та проекту землеустрою в її складі здійснюється органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим, органами охорони культурної спадщини обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій.

29. Рішення відповідного органу охорони культурної спадщини про затвердження науково-проектної документації та проекту землеустрою в її складі повинен містити:

назву об'єкта дослідження;

місцезнаходження (місце розташування);

опис меж територій (якщо науково-проектна документація у сфері охорони культурної спадщини їх визначає);

опис обмежень у використанні земель.

30. Протягом 10 робочих днів з дня затвердження науково-проектної документації відповідний орган охорони культурної спадщини повинен забезпечити подання заяви про внесення встановлених відповідно до частини четвертої статті 14¹, частини третьої статті 33⁴ Закону відомостей про межі та режими використання земель у межах території пам'ятки для внесення до Державного земельного кадастру та містобудівного кадастру.

Подання заяви та внесення до Державного земельного кадастру таких відомостей (змін до них) про обмеження у використанні земель здійснюється відповідно до Закону України “Про Державний земельний кадастр” та Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 р. № 1051 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 89, ст. 3598).

31. Затверджена науково-проектна документація оприлюднюється на офіційному веб-сайті відповідного органу охорони культурної спадщини, що затвердив науково-проектну документацію.

Проект землеустрою не пізніше ніж за 30 календарних днів до дня затвердження науково-проектної документації публікується на офіційному веб-сайті відповідного органу охорони культурної спадщини.

Затверджений проект землеустрою в електронній формі безоплатно подається сертифікованим інженером-землевпорядником, який відповідає за якість робіт із землеустрою, до Державного фонду документації із землеустрою та оцінки земель у місячний строк після його затвердження.

32. Доступ до матеріалів науково-проектної документації забезпечується відповідно до вимог Закону України “Про доступ до

публічної інформації” шляхом подання їх на запит щодо інформації, оприлюднення, у тому числі у формі відкритих даних.

Відносини щодо затвердження науково-проектної (науково-дослідної) документації з визначення режимів використання пам’ятки культурної спадщини, меж і режимів використання території пам’ятки культурної спадщини, набрання чинності, оскарження в адміністративному порядку, виконання, припинення дії адміністративних актів регулюються Законом України “Про адміністративну процедуру” з урахуванням особливостей, визначених Законом.

Порядок внесення змін до науково-проектної документації

33. Зміни до затвердженої науково-проектної документації вносяться у разі:

1) приведення затверджених у встановленому порядку меж і режимів використання території пам’ятки у відповідність з вимогами законодавства у разі відсутності визначених обмежень щодо гранично допустимої висотності будівель та споруд, планувальних обмежень у використанні земель у сфері забудови;

2) внесення щойно виявлених об’єктів культурної спадщини у межах території пам’ятки до Реєстру;

3) виявлення помилки під час визначення меж території пам’яток у затвердженій науково-проектній документації, появи нових наукових даних;

4) зміни категорії пам’ятки;

5) в інших випадках, передбачених законодавством.

Зазначені обставини повинні бути підтверджені відповідними матеріалами.

34. Внесення змін до науково-проектної документації здійснюється згідно з цим Порядком за умови приведення її у відповідність з його вимогами.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 7 жовтня 2026 р. № 1222

Київ

Деякі питання створення та функціонування електронного реєстру пожежно-рятувальних підрозділів для забезпечення місцевої пожежної охорони та пожежно-рятувальних підрозділів для забезпечення добровільної пожежної охорони

Відповідно до абзацу шостого частини першої статті 62 та абзацу п'ятого частини третьої статті 63 Кодексу цивільного захисту України Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Затвердити Порядок ведення електронного реєстру пожежно-рятувальних підрозділів для забезпечення місцевої пожежної охорони та пожежно-рятувальних підрозділів для забезпечення добровільної пожежної охорони, що додається.

2. Державній службі з надзвичайних ситуацій забезпечити:

протягом шести місяців з дня набрання чинності цією постановою введення в експлуатацію електронного реєстру пожежно-рятувальних підрозділів для забезпечення місцевої пожежної охорони та пожежно-рятувальних підрозділів для забезпечення добровільної пожежної охорони;

ведення електронного реєстру пожежно-рятувальних підрозділів для забезпечення місцевої пожежної охорони та пожежно-рятувальних підрозділів для забезпечення добровільної пожежної охорони.

3. Рекомендувати органам місцевого самоврядування, суб'єктам господарювання та громадським організаціям, якими утворено пожежно-рятувальні підрозділи для забезпечення місцевої пожежної охорони та пожежно-рятувальні підрозділи для забезпечення добровільної пожежної охорони до дня введення в експлуатацію електронного реєстру пожежно-

рятувальних підрозділів для забезпечення місцевої пожежної охорони та пожежно-рятувальних підрозділів для забезпечення добровільної пожежної охорони, вжити заходів щодо внесення відповідної інформації до такого реєстру з дня введення його в експлуатацію.

Прем'єр-міністр України

С. КОРЕЦЬКИЙ

Інд. 75

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 7 жовтня 2026 р. № 1222

ПОРЯДОК

ведення електронного реєстру пожежно-рятувальних підрозділів для
забезпечення місцевої пожежної охорони та пожежно-рятувальних
підрозділів для забезпечення добровільної пожежної охорони

1. Цей Порядок визначає механізм ведення електронного реєстру пожежно-рятувальних підрозділів для забезпечення місцевої пожежної охорони та пожежно-рятувальних підрозділів для забезпечення добровільної пожежної охорони (далі — реєстр).

2. Реєстр є складовою частиною системи управління силами та засобами цивільного захисту, яка є функціональною підсистемою єдиної інформаційної системи МВС.

3. Власником реєстру, зокрема його програмно-технічних засобів та виключних майнових прав на його програмне забезпечення, є держава в особі ДСНС.

4. Реєстр ведеться державною мовою.

5. Реєстр є інформаційно-комунікаційною системою, що забезпечує збирання, накопичення, захист, облік, відображення, оброблення реєстрових даних та надання реєстрової інформації щодо пожежно-рятувальних підрозділів для забезпечення місцевої пожежної охорони та пожежно-рятувальних підрозділів для забезпечення добровільної пожежної охорони (далі — пожежно-рятувальні підрозділи), їх членів, учасників, працівників, матеріально-технічного забезпечення.

6. У цьому Порядку терміни вживаються у значенні, наведеному в Кодексі цивільного захисту України, Законах України “Про публічні електронні реєстри”, “Про захист персональних даних”, “Про інформацію”, “Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах”, “Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги”, Положенні про єдину інформаційну систему Міністерства внутрішніх справ, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 14 листопада 2018 р. № 1024 (Офіційний вісник України, 2018 р., № 98, ст. 3230; 2023 р., № 80, ст. 4578).

7. Держателем та адміністратором реєстру є ДСНС.

8. Держатель реєстру:

формує технічні вимоги щодо створення та модернізації реєстру;

організовує здійснення заходів щодо впровадження та ведення реєстру;

координує та контролює роботу з внесення до реєстру інформації про пожежно-рятувальні підрозділи, їх членів, учасників, працівників (основних та допоміжних), матеріально-технічне забезпечення;

проводить моніторинг роботи реєстру;

здійснює контроль за роботою із збереження та захисту реєстрових даних та реєстрової інформації від випадкової втрати або знищення, незаконної обробки, зокрема незаконного знищення чи несанкціонованого доступу, у тому числі третіх осіб;

виконує інші завдання, необхідні для досягнення цілей, визначених цим Порядком.

9. Адміністратор реєстру здійснює:

моніторинг реєстрових даних про всі пожежно-рятувальні підрозділи, їх членів, учасників, працівників (основних та допоміжних), пожежно-рятувальне обладнання та техніку;

моніторинг актуальності реєстрових даних щодо проходження підготовки (перепідготовки), медичного огляду та страхування членів і основних працівників пожежно-рятувальних підрозділів;

верифікацію уповноважених посадових осіб, які вносять інформацію про пожежно-рятувальні підрозділи, їх членів, учасників, працівників (основних та допоміжних), матеріально-технічне забезпечення;

формування та генерування витягів про пожежно-рятувальні підрозділи, а також довідок про їх членів, учасників, працівників (основних та допоміжних);

надання, блокування та анулювання доступу до реєстру;

виконання інших завдань, необхідних для досягнення цілей, визначених цим Порядком.

10. Публічними реєстраторами реєстру (далі — публічні реєстратори) є громадяни України, які є посадовими особами або особами, які перебувають у трудових відносинах з держателем реєстру.

11. Публічний реєстратор має право:

отримувати доступ до реєстрових даних, необхідних для виконання своїх обов'язків;

повідомляти технічному адміністратору реєстру про виявлені технічні збої чи інші обставини, що перешкоджають виконанню обов'язків публічного реєстратора.

12. Публічний реєстратор зобов'язаний:

дотримуватися вимог Закону України “Про публічні електронні реєстри” та цього Порядку під час оброблення реєстрової інформації;

гарантувати конфіденційність та захист персональних даних, отриманих у процесі провадження реєстраційної діяльності;

вчиняти реєстраційні дії в реєстрі з накладенням кваліфікованого електронного підпису.

13. Технічним адміністратором реєстру є ДСНС, що:

здійснює та/або забезпечує технічне та технологічне супроводження програмного забезпечення реєстру;

здійснює заходи із впровадження та супроводу програмного забезпечення реєстру;

впроваджує оновлення, модифікацію, забезпечує усунення помилок, цілісність та автентичність вихідного програмного коду;

забезпечує збереження і захист реєстрових даних та реєстрової інформації;

забезпечує здійснення електронної інформаційної взаємодії з іншими електронними інформаційними ресурсами.

14. Об'єктами реєстру є інформація про пожежно-рятувальні підрозділи, а саме:

добровільні пожежні дружини, добровільні пожежні команди, їх членів та учасників;

місцеві пожежні команди та їх працівників (основних та допоміжних).

15. Обробка персональних даних у реєстрі здійснюється з дотриманням вимог Закону України "Про захист персональних даних".

16. У реєстрі здійснюється обробка виключно таких персональних даних засновників, керівників, уповноважених осіб, членів, учасників та працівників (основних та допоміжних) пожежно-рятувальних підрозділів:

прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності);

номер контактного телефону та адреса електронної пошти, реєстраційний номер облікової картки платника податків;

статус особи у підрозділі (керівник, уповноважена особа, член, учасник, працівник (основний чи допоміжний));

відомості про проходження підготовки (перепідготовки), попереднього та періодичного медичного огляду;

відомості про обов'язкове особисте страхування;

відомості про залучення до гасіння пожеж, проведення аварійно-рятувальних та інших невідкладних робіт.

Обробка інших персональних даних, крім тих, що визначені цим пунктом, у реєстрі забороняється.

17. Створювачами реєстрової інформації є засновники пожежно-рятувальних підрозділів, а саме:

керівник органу місцевого самоврядування або уповноважена ним особа;

керівник громадської організації або уповноважена ним особа;

керівник суб'єкта господарювання, іншої юридичної особи або уповноважена ним особа.

18. Створювачі вносять до реєстру таку інформацію про об'єкти реєстру:

1) щодо місцевої пожежної охорони:

повне та скорочене найменування засновника пожежно-рятувального підрозділу (код згідно з ЄДРПОУ);

місцезнаходження пожежно-рятувального підрозділу;

адреса фактичного місця розташування пожежно-рятувального підрозділу;

повне та скорочене найменування пожежно-рятувального підрозділу;

номер телефону та адреса електронної пошти засновника, керівника, уповноваженої особи, працівників пожежно-рятувального підрозділу;

прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) керівника або його уповноваженої особи, працівників (основних та допоміжних) пожежно-рятувального підрозділу;

інформація про матеріально-технічне забезпечення;

2) щодо добровільної пожежної охорони:

повне та скорочене найменування засновника пожежно-рятувального підрозділу (код згідно з ЄДРПОУ);

місцезнаходження пожежно-рятувального підрозділу;

адреса фактичного місця розташування пожежно-рятувального підрозділу;

повне та скорочене найменування пожежно-рятувального підрозділу;

номер телефону та адреса електронної пошти засновника, керівника, уповноваженої особи, членів та учасників пожежно-рятувального підрозділу;

прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) керівника або його уповноваженої особи, членів пожежно-рятувального підрозділу;

інформація про матеріально-технічне забезпечення.

19. Разом з інформацією про об'єкт реєстру, що подається для внесення до реєстру, вносяться дані про:

прийнятті рішення та положення про утворення пожежно-рятувального підрозділу;

найменування, вид, місцезнаходження пожежно-рятувального підрозділу;

межі території (об'єкта), на якій провадить діяльність пожежно-рятувальний підрозділ;

включення пожежно-рятувального підрозділу до планів залучення сил і засобів цивільного захисту для реагування на пожежі, інші небезпечні події, надзвичайні ситуації;

проходження медичного огляду, підготовки (перепідготовки) та страхування основних працівників і членів пожежно-рятувального підрозділу;

матеріально-технічне забезпечення;

стан готовності пожежно-рятувального підрозділу до реагування на пожежі, інші небезпечні події, надзвичайні ситуації;

залучення пожежно-рятувальних підрозділів, їх членів та основних працівників до гасіння пожеж, проведення аварійно-рятувальних та інших невідкладних робіт.

Документи, в яких міститься інформація, зазначена в пунктах 16, 18 і 19 цього Порядку, подаються у форматі PDF з урахуванням таких вимог:

електронні копії оригіналів паперових документів повинні відповідати вимогам, установленим Законом України “Про електронні документи та електронний документообіг”;

текст на всіх електронних зображеннях повинен бути розбірливим;

документи, що містять більше однієї сторінки, скануються в один файл.

У разі перевищення допустимого для завантаження розміру файла такий файл поділяється на кілька файлів без пропущення сторінок та із збереженням їх послідовності відповідно до оригіналу документа.

Внесення змін до інформації про зареєстрований об'єкт реєстру здійснюється в разі змін у реєстраційних та інших документах інформації про засновника, пожежно-рятувальний підрозділ, його членів, учасників, працівників (основних та допоміжних), матеріально-технічне забезпечення, а також з метою виправлення технічних помилок, описок чи доповнення відомостей іншими даними.

20. Інформація про об'єкт реєстру вноситься до реєстру протягом 30 робочих днів з дня погодження ДСНС або її територіальним органом положення про утворення пожежно-рятувального підрозділу.

21. Користувачами реєстру є уповноважені посадові особи створювачів реєстрової інформації, посадові особи ДСНС та її територіальних органів.

22. Виключення пожежно-рятувального підрозділу з планів залучення сил і засобів цивільного захисту здійснюється адміністратором реєстру у разі припинення його діяльності за рішенням засновника пожежно-рятувального підрозділу.

Про прийняте рішення засновник пожежно-рятувального підрозділу інформує територіальний орган ДСНС не пізніше ніж за 60 календарних днів до дня припинення діяльності такого підрозділу з метою внесення відповідних змін до планів залучення сил і засобів цивільного захисту.

23. Реєстр ведеться з використанням програмного забезпечення, розробленого відповідно до національних стандартів, що забезпечує його сумісність і взаємодію з іншими інформаційними системами та мережами, що становлять інформаційний ресурс держави.

Реєстр функціонує у цілодобовому режимі, крім випадків проведення планових та позапланових профілактичних та/або технічних робіт, пов'язаних з усуненням технічних та/або методологічних помилок чи технічного збою в роботі, тривалість проведення яких визначається технічним адміністратором реєстру за погодженням з держателем реєстру.

24. Інформаційними джерелами, які є підставою для внесення інформації до реєстру, є відомості та документи в електронній формі, що подаються створювачами реєстрової інформації відповідно до цього Порядку.

25. Формування переліку наборів даних, які підлягають оприлюдненню (оновленню) у формі відкритих даних з реєстру, здійснюється з урахуванням обмежень, визначених законодавством щодо оприлюднення персональних даних.

Публічна інформація з реєстру у формі відкритих даних підлягає оприлюдненню відповідно до Закону України “Про доступ до публічної інформації”.

26. Доступ до реєстру користувачів здійснюється на безоплатній основі.

27. Реєстр включає:

програмно-технічну складову, яка містить електронні кабінети держателя, адміністраторів, створювачів і користувачів реєстру, а також інші модулі, призначені для забезпечення ведення, адміністрування, захисту та функціонування реєстру;

інформаційну складову, що містить відомості про засновника, пожежно-рятувальні підрозділи, їх членів, учасників, працівників (основних та допоміжних), пожежно-рятувальне обладнання та техніку.

28. Інформація про пожежно-рятувальний підрозділ, подана для внесення до реєстру, розглядається публічним реєстратором протягом 10 робочих днів.

За результатами розгляду створювачу реєстрової інформації на адресу електронної пошти надсилається адміністратором реєстру повідомлення про прийняте рішення щодо здійснення реєстраційної дії або про відмову в її здійсненні.

29. Доступ до реєстру здійснюється відповідно до Закону України “Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги” після електронної ідентифікації та автентифікації користувача з використанням засобів електронної ідентифікації відповідно до законодавства.

Реєстрові дані подаються до реєстру з накладенням кваліфікованого електронного підпису створювача з дотриманням вимог Законів України “Про електронні документи та електронний документообіг” та “Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги”.

30. Відповідно до визначених завдань реєстр має такі функціональні можливості:

- реєстрація пожежно-рятувальних підрозділів, зокрема проведення аналізу інформації про пожежно-рятувальні підрозділи, поданої створювачами для внесення до реєстру;

- розподіл інформації про пожежно-рятувальні підрозділи за їх видами, територією обслуговування та кількістю членів, учасників, працівників (основних та допоміжних);

- облік пожежно-рятувальних підрозділів, їх членів, учасників, працівників (основних та допоміжних), матеріально-технічного забезпечення;

- здійснення моніторингу матеріально-технічного забезпечення та укомплектованості особовим складом пожежно-рятувальних підрозділів, а також своєчасного проходження їх членами, учасниками, основними працівниками відповідної підготовки (перепідготовки), попереднього та періодичного медичного огляду, обов’язкового особистого страхування;

- забезпечення використання кваліфікованого електронного підпису під час подання електронних документів та вчинення реєстраційних дій у реєстрі відповідно до законодавства;

- управління правами доступу до інформації в реєстрі;

- формування в електронній формі витягів про пожежно-рятувальні підрозділи, а також довідок про їх членів, учасників, працівників (основних та допоміжних) без присвоєння їм окремих реєстраційних номерів з автоматичною фіксацією факту їх створення в електронному журналі реєстру.

Реєстр може також забезпечити інші функціональні можливості відповідно до визначених завдань і потреб держателя реєстру.

31. Створення, забезпечення функціонування, ведення та адміністрування реєстру, його програмно-технічних засобів здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, передбачених для ДСНС на відповідний рік, та інших джерел, не заборонених законом.

32. Оброблення та захист реєстрової інформації та реєстрових даних здійснюється відповідно до вимог Законів України “Про інформацію”, “Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах”, “Про основні засади забезпечення кібербезпеки України”, “Про захист персональних даних”.

33. Реєстр відображається через офіційний інтернет-ресурс держателя реєстру.

34. Функціональні можливості реєстру повинні забезпечувати:

можливість реєстрації об’єктів реєстру, зокрема з використанням засобів електронної ідентифікації та автентифікації;

захист реєстрової інформації та реєстрових даних від несанкціонованого доступу, обробки, поширення, знищення, модифікації;

розмежування доступу користувачів до реєстру відповідно до прав доступу;

збереження, автоматичне резервування і відновлення реєстрових даних та реєстрової інформації;

сумісність та електронну інформаційну взаємодію між реєстром та іншими інформаційно-комунікаційними системами за потреби та в установленому законодавством порядку;

виконання інших функцій, визначених законодавством.

35. Електронна інформаційна взаємодія між реєстром та іншими інформаційно-комунікаційними системами здійснюється з використанням системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів “Трембіта” відповідно до вимог Порядку електронної (технічної та інформаційної) взаємодії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2016 р. № 606 “Деякі питання електронної взаємодії електронних інформаційних ресурсів” (Офіційний вісник України, 2016 р., № 73, ст. 2455; 2021 р., № 52, ст. 3216; 2023 р., № 11, ст. 721).

У разі відсутності технічної можливості здійснення електронної інформаційної взаємодії з використанням системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів “Трембіта” електронна інформаційна взаємодія може здійснюватися з використанням інших інформаційно-комунікаційних систем з дотриманням вимог законодавства у сфері захисту інформації в інформаційно-комунікаційних системах.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 7 жовтня 2026 р. № 1221

Київ

Про затвердження Порядку проведення атестації служб медицини катастроф та їх працівників щодо відповідності фахового рівня підготовки та стану здоров'я для надання екстреної медичної допомоги постраждалим безпосередньо в зоні надзвичайної ситуації

Відповідно до частини сьомої статті 48 Кодексу цивільного захисту України Кабінет Міністрів України **постановляє**:

Затвердити Порядок проведення атестації служб медицини катастроф та їх працівників щодо відповідності фахового рівня підготовки та стану здоров'я для надання екстреної медичної допомоги постраждалим безпосередньо в зоні надзвичайної ситуації, що додається.

Прем'єр-міністр України

С. КОРЕЦЬКИЙ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 7 жовтня 2026 р. № 1221

ПОРЯДОК

проведення атестації служб медицини катастроф та їх працівників щодо
відповідності фахового рівня підготовки та стану здоров'я для
надання екстреної медичної допомоги постраждалим безпосередньо
в зоні надзвичайної ситуації

1. Цей Порядок визначає механізм проведення атестації служб медицини катастроф та їх працівників щодо відповідності фахового рівня підготовки та стану здоров'я для надання екстреної медичної допомоги постраждалим безпосередньо в зоні надзвичайної ситуації (далі — атестація).

2. У цьому Порядку термін “працівник служби медицини катастроф” означає медичного або немедичного працівника служби медицини катастроф, який надає або організовує надання постраждалим екстреної медичної допомоги безпосередньо в зоні надзвичайної ситуації.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Кодексі цивільного захисту України, Основах законодавства України про охорону здоров'я, Законах України “Про екстрену медичну допомогу”, “Про адміністративну процедуру”, “Про електронні комунікації” та Порядку виконання функцій медицини катастроф, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 9 червня 2023 р. № 586 “Деякі питання виконання функцій медицини катастроф” (Офіційний вісник України, 2023 р., № 59, ст. 3306).

3. Атестація служби медицини катастроф проводиться з метою перевірки її здатності організовувати та надавати екстрену медичну допомогу постраждалим безпосередньо в зоні надзвичайної ситуації.

4. Атестація працівника служби медицини катастроф проводиться з метою підтвердження рівня його професійної підготовки, знань, умінь і практичних навичок, знання вимог безпеки під час ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, а також придатності за станом здоров'я до виконання робіт, необхідних для організації та надання екстреної медичної допомоги постраждалим безпосередньо в зоні надзвичайної ситуації.

5. Атестацію проводить атестаційна комісія МОЗ (далі — атестаційна комісія). Положення про атестаційну комісію, її персональний склад, порядок організації роботи затверджуються МОЗ.

Атестаційна комісія є постійно діючим колегіальним органом, що утворюється МОЗ.

До складу атестаційної комісії включаються представники МОЗ та за згодою — представники державного закладу “Український науково-

практичний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф Міністерства охорони здоров'я України” (далі — уповноважений заклад), ДСНС, центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф.

Членами атестаційної комісії можуть бути особи, які мають вищу освіту та досвід професійної діяльності у сфері охорони здоров'я, екстреної медичної допомоги, медицини катастроф або цивільного захисту не менше ніж три роки.

6. Склад атестаційної комісії формується з урахуванням обмежень, установлених Законом України “Про запобігання корупції”.

Член атестаційної комісії, який має реальний або потенційний конфлікт інтересів щодо питання, яке розглядається комісією, зобов'язаний до початку його розгляду повідомити про це атестаційній комісії та не брати участі в розгляді такого питання, обговоренні та голосуванні щодо нього.

Інформація про наявність конфлікту інтересів члена атестаційної комісії та відомості про неучасть його у розгляді відповідного питання зазначається у протоколі засідання.

Член атестаційної комісії, який є працівником служби медицини катастроф або закладу охорони здоров'я, документи яких розглядаються, не бере участі в розгляді відповідного питання, обговоренні та голосуванні щодо нього.

7. МОЗ оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті інформацію про персональний склад атестаційної комісії, графік, дату, час, місце та форму проведення її засідань, адресу електронної пошти для подання документів, а також узагальнену інформацію про прийняті атестаційною комісією рішення з урахуванням обмежень, визначених законодавством щодо оприлюднення персональних даних та іншої інформації з обмеженим доступом.

8. Протоколи засідань атестаційної комісії та документи, подані для проходження атестації, зберігаються МОЗ протягом 10 календарних років відповідно до законодавства у сфері архівної справи та діловодства.

9. Служба медицини катастроф проходить атестацію, якщо не менш як 80 відсотків її працівників, які безпосередньо беруть участь у ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, пройшли атестацію щодо відповідності фахового рівня підготовки та стану здоров'я.

10. Для проведення атестації служби медицини катастроф уповноважена її керівником посадова особа подає МОЗ в електронній формі з дотриманням вимог Законів України “Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги” і “Про електронні документи та електронний документообіг”:

1) заяву за формою, затвердженою МОЗ;

2) інформацію про структуру служби медицини катастроф, її штатний розпис та список працівників;

3) затверджений керівником юридичної особи, у структурі якої утворено службу медицини катастроф, таблиць оснащення технікою, спорядженням, технічними засобами електронних комунікацій та оповіщення, медичними виробами і лікарськими засобами, а також інформацію про наявність службових приміщень і навчально-тренувального комплексу;

4) документи, що підтверджують відповідність навчальних програм та матеріальної бази встановленим МОЗ вимогам, — у разі проведення спеціальної підготовки працівників на власному навчально-тренувальному комплексі або відомості про проходження такої підготовки на навчально-тренувальних комплексах інших юридичних осіб незалежно від організаційно-правової форми, зокрема за кордоном;

5) документи про утворення служби медицини катастроф, положення про неї та інші документи, що регламентують її діяльність;

6) копію свідоцтва за результатами попередньої атестації служби медицини катастроф (за наявності).

Документи, які перебувають у володінні державних органів або містяться в державних електронних інформаційних ресурсах, не подаються, якщо вони можуть бути отримані МОЗ у порядку електронної інформаційної взаємодії.

11. У разі подання документів, передбачених пунктом 10 цього Порядку, не в повному обсязі або виявлення у них відомостей, що потребують уточнення, МОЗ протягом трьох робочих днів з дня їх отримання надсилає заявнику на зазначену ним адресу електронної пошти повідомлення про залишення заяви без руху. У повідомленні зазначаються виявлені недоліки, спосіб і строк їх усунення, а також порядок і строки оскарження рішення про залишення заяви без руху.

12. Підставами для прийняття рішення про непроходження атестації службою медицини катастроф є:

1) подання документів не в повному обсязі з урахуванням положень пункту 11 цього Порядку;

2) виявлення у поданих документах недостовірних відомостей;

3) атестацію не пройшли більш як 20 відсотків працівників, які працюють в центрах екстреної медичної допомоги та медицини катастроф за основним місцем роботи;

4) укомплектованість працівниками, які працюють в центрах екстреної медичної допомоги та медицини катастроф за основним місцем роботи, становить менш як 70 відсотків;

5) забезпеченість основними видами спеціальної техніки та запасами матеріальних засобів становить менш як 70 відсотків штатних норм;

6) коефіцієнт технічної готовності засобів індивідуального захисту становить менш як 0,9, а засобів оснащення — менш як 0,8;

7) рівень перевищення установлених МВС строків приведення у готовність до реагування на надзвичайні ситуації становить 10 відсотків.

13. Відсутність документів, необхідних для проходження атестації в повному обсязі, є підставою для прийняття рішення про непроходження атестації лише у разі неусунення заявником недоліків відповідно до пункту 11 цього Порядку.

14. На підставі рішення атестаційної комісії про проходження атестації уповноважений заклад протягом п'яти робочих днів з дня отримання такого рішення оформлює свідоцтво про атестацію (далі — свідоцтво) та надсилає його МОЗ. Міністр охорони здоров'я протягом 10 робочих днів після проходження атестації службою медицини катастроф підписує свідоцтво. У разі прийняття рішення про непроходження атестації МОЗ письмово повідомляє заявнику про відмову в його видачі із зазначенням підстав, а також порядку та строків оскарження.

МОЗ безоплатно видає службі медицини катастроф свідоцтво за формою, затвердженою МОЗ. Строк дії свідоцтва становить п'ять років. Організаційно-технічне забезпечення виготовлення та оформлення свідоцтв здійснюється уповноваженим закладом.

Відомості про служби медицини катастроф, які пройшли атестацію, вносяться до відповідного реєстру атестованих служб медицини катастроф, порядок ведення якого затверджується МОЗ.

15. Підставою для переоформлення свідоцтва є зміна найменування або місцезнаходження служби медицини катастроф. Керівник служби медицини катастроф протягом 10 робочих днів з дня виникнення підстави для переоформлення свідоцтва подає МОЗ заяву про його переоформлення. Уповноважений заклад переоформлює свідоцтво протягом 10 робочих днів з дня отримання заяви заявника та передає його МОЗ. Міністр охорони здоров'я підписує переоформлене свідоцтво або приймає обґрунтоване рішення про відмову в його переоформленні. Строк дії переоформленого свідоцтва не може перевищувати строк дії свідоцтва, що переоформлялося.

16. У разі втрати або пошкодження свідоцтва уповноважений заклад здійснює оформлення дубліката свідоцтва з позначкою “Дублікат” протягом 15 робочих днів із дня отримання відповідної заяви та передає його МОЗ. Міністр охорони здоров'я підписує та видає дублікат свідоцтва.

17. Порядок оцінювання вольових і психофізіологічних якостей, фізичної підготовки та витривалості працівників служби медицини катастроф, а також форми документів, що підтверджують результати такого

оцінювання, затверджуються МОЗ та оприлюднюються на його офіційному веб-сайті та на Єдиному державному веб-порталі відкритих даних у формі відкритих даних.

18. Оцінювання вольових і психофізіологічних якостей, фізичної підготовки та витривалості працівника служби медицини катастроф організовує уповноважена особа закладу охорони здоров'я, на базі якого функціонує відповідна служба.

19. Оцінювання професійних знань працівника служби медицини катастроф проводиться навчально-тренувальним підрозділом центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф відповідно до Порядку здійснення підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників системи екстреної медичної допомоги, затвердженого наказом МОЗ від 16 лютого 2024 р. № 262.

20. Первинна атестація працівника служби медицини катастроф проводиться до проведення первинної атестації відповідної служби або до початку виконання працівником робіт, пов'язаних з організацією та наданням екстреної медичної допомоги постраждалим безпосередньо в зоні надзвичайної ситуації. Періодична атестація працівника та служби медицини катастроф проводиться не рідше одного разу на п'ять років.

Проходження атестації працівником є добровільним та здійснюється за його письмовою згодою.

Працівник має право відмовитися від проходження атестації.

21. Для проведення первинної або періодичної атестації працівника служби медицини катастроф уповноважена керівником закладу охорони здоров'я особа за письмовою згодою працівника подає МОЗ в електронній формі:

1) клопотання-рекомендацію керівника закладу охорони здоров'я, в якому працівник працює або до якого приймається на роботу;

2) медичну довідку про стан здоров'я за формою, затвердженою МОЗ, видану не раніше ніж за три місяці до дня подання документів;

3) документ про результати оцінювання професійних знань, практичних навичок, вольових і психофізіологічних якостей, фізичної підготовки та витривалості за формою, затвердженою МОЗ;

4) документи про освіту, спеціалізацію та кваліфікацію;

5) сертифікати про навчання за програмами, перелік яких затверджується МОЗ, виданих не раніше ніж за один рік до дня подання документів для проходження атестації.

22. Документи, передбачені підпунктом 4 пункту 21 цього Порядку, не подаються, якщо відповідні відомості можуть бути отримані МОЗ у порядку електронної інформаційної взаємодії.

23. Керівник центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф або визначена ним посадова особа не пізніше ніж за 10 робочих днів до дня проведення атестації інформує працівника, який надав письмово згоду на її проходження, про дату, час, місце та форму проведення атестації або за допомогою технічних засобів електронної комунікації.

24. У разі подання документів, передбачених пунктом 21 цього Порядку, не в повному обсязі або виявлення у них відомостей, що потребують уточнення, вживаються заходи, визначені пунктом 11 цього Порядку.

25. Атестація працівника служби медицини катастроф проводиться шляхом розгляду атестаційною комісією поданих документів відповідно до пункту 21 цього Порядку.

За результатами розгляду документів атестаційна комісія приймає рішення про проходження або непроходження працівником служби медицини катастроф атестації.

Рішення про проходження або повторне проходження атестації працівника служби медицини катастроф оформлюється висновком атестаційної комісії.

Секретар атестаційної комісії протягом 10 робочих днів з дня прийняття атестаційною комісією рішення надсилає відповідний висновок уповноваженій особі закладу охорони здоров'я, яка подавала документи для проходження працівником атестації.

Уповноважена особа закладу охорони здоров'я протягом трьох робочих днів з дня отримання висновку ознайомлює з ним працівника під підпис або за допомогою технічних засобів електронної комунікації.

26. Підставами для прийняття рішення про непроходження працівником служби медицини катастроф атестації є:

неусунення в установлений строк недоліків, зазначених у повідомленні про залишення заяви без руху;

відсутність медичної довідки про стан здоров'я, виданої не раніше ніж за три місяці до дня подання документів для проходження атестації, або встановлення за результатами медичного огляду непридатності за станом здоров'я до надання екстреної медичної допомоги постраждалим у зоні надзвичайної ситуації;

відсутність сертифікатів про навчання за програмами, перелік яких затверджується МОЗ, виданих не раніше ніж за один рік до дня подання документів для проходження атестації;

негативні результати оцінювання професійних знань, практичних навичок, вольових і психофізіологічних якостей, фізичної підготовки та витривалості;

письмова відмова працівника від подальшого проходження атестації після надання ним письмової згоди на її проходження.

27. Рішення про непроходження атестації, прийняте відповідно до цього Порядку, може бути оскаржене в адміністративному порядку відповідно до Закону України “Про адміністративну процедуру” та/або до суду.
